

Kérdések — Feleletek.

	Oldal
A Társulatba való aggregálástról	99
Szabad-e vasárnap gépen írni	99
Misehallgatás és felügyelet a gyermekekre	99
Jótekonny adományok fölcserelése	195
Alapítványok elfogadása	222
Betegek áldoztatása	286
Lehetnek-e a nővérek kereszt- vagy bérmaanyák?	286
Hol tartsák a Központi Lapot?	287
A havi engedély-kérésekről	314
Látogathatnak-e a nővérek elváltakat?	315
A misehallgatás legjobb módja	342
Fontos figyelmeztetés	343

A nővér-életből.

Amitől a lélek acélosodik	193
A szeretet találekony	255
A szertáros keserve	345

Szünórak.

Az elemi iskolában	100
Rendelet	164
Útbaigazítás	164
Kellemes ajándék	164
Nagy meleg	164
Meleg érdeklődés	196
Jóvátette	196
Váratlan vendég	224
Az okoskodó gyermekek	224
Beöltöztetéskor	256
Reggeli ima	288
Hittanórán	288
Beiratásnál	288
Természetrajz órán	288
Tájékozatlanság	288
Gyermekész	316
Kis tévedés	348
A társulat háza	348
Nyelvbottlás	348
Két felvilágosodott	348

Irgalmas nővérek Házinyomdája. Felelős vezető: Laiszky Jenő.

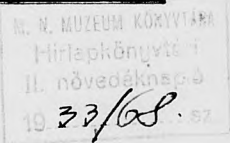

KÖZPONTI LAP

Havi közlemények
Szent Vince Szeretet-leányai számára.

17. ÉVFOLYAM. 1931. 1. SZÁM

TARTALOM: Szeretreméltó anya. — Társulati hírek. 1. A jubileum ünnepe az Anyaházban. A jubileumi ünnepek Központunkban. Hogyan ünnepeltek tartományunk egyes intézetei. 2. Elhurcolt kínai nővéreinkről. — Magyar kórus.

Szeretreméltó anya.

(Főtisztelendő Cazor igazgató-atyától.)

Befejeztük immár a centenáriumot. Itt az ideje, hogy levonjuk belőle a következtetéseket és a jövőre nézve jó elhatározásokat tegyünk. E tekintetben égi Anyánkat kell szem előtt tartanunk. Szeretreméltó Szűzanyánkra kell tekintenünk és arra törekednünk, hogy őt követve, hozzá mindig hasonlóbakká lehessünk.

Nézzük csak a szent Szűzet, mily szeretreméltó, mikor a megtestesülés után halmokon és hegyeken keresztül halad, hogy Erzsébetet meglátogathassa. A festőművészek százai öröklődtek, hogy megörökítsék e találkozás kedvességét. Nézzük őt később a kánai mennyezőn is, amikor így szól szent Fiához: „Nincs boruk.” Igen találok, hogy az Egyház a Csodásérem ünnepén ezt az evangéliumot olvastatja fel; mert hiszen Szűz Mária az év-

századok folyamán is mindenkor szeretetreméltó Anya volt, a Csodásérem száz év előtt való kijelentése óta pedig még inkább azzá lett az emberek szemében.

Nézzük csak a művészetek minden nemének ábrázolásaiban. Festők, szobrászok, költők egyaránt úgy állítják őt elének, mint a jóság és kedvesség megtestesítőjét.

Mennyire szeretném, ha minden Szeretet-leánya igyekeznék megvalósítani életében a Szeretetreméltó Anya kép-mását! De meg kell vallanom, hogy a Szent Szűz szeretetreméltósága nem mindenkor nyilatkozik meg a Szeretet-leányainak életútjában.

Ebben az évben többször én fejeztem be a Párizsban és környékén tartott szentgyakorlatokat. Ilyenkor igyekeztem rámutatni, mily gyönyörű a Szeretet-leányainak Társulata. Mily szép látványt és képet nyújt az Isten és az emberek szeme előtt! De hozzátettem, hogy minden képen látunk árnyékot is. Meg is jegyeztem, milyen árnyékok találhatók a Társulat gyönyörű képén. Utolsónak ezek közül azt jeleztem, hogy a Szeretet-leányai nem reprodukálják önmagukban azt, akit Szeretetreméltó Anyának nevezünk, mert átlag hiányzik belőlük az a szeretetreméltóság, mely megnyeri a szíveket.

Ó bár sikerülne eltüntetniök szép képükről ezt az árnyat! Mily sokat nyernének ezzel szépségben és tökéletességben! Hogy megtízszereződne ezzel az a jó is, amit művelnek. Ez az, amit szent Vince úgy fejez ki, hogy „minden ember egyenlő mértéket vár és egyik sem tűri a haragos szót.” Ez az, hogy „szükség van némi vonzó külsőre, hogy senkit vissza ne riasszanak.” És „sokszor csak egy nyájas szó kell hozzá, hogy egy megátalkodott lélek megtérjen; és viszont egyetlen kemény szó elég arra, hogy elkeserítsünk egy lelket és veszedelmes helyzetbe hozzuk.” Önmagáról pedig azt mondja, hogy egész életében csak háromszor beszélt keményen, hogy másokat korholjon és megjavítson; de minden alkalommal meg kellett ezt bánnia.

Szent Vince e szavaihoz hozzáteszem még, hogy tü-

relmellenségeik miatt igen hamar megsértődhetnek szegényeik és betegeik. Összes hibáik között egyik sem árt annyira a lelkeknek, mint éppen a türelmellenség. Minduntalan előfordul, hogy a Szeretet egyik-másik leánya türelmetlenségével és tapintatlan bánásmódjával teljesen lerontja azt, amit lassan-lassan felépített nagylelkű önfeláldozásával a szegények lelkében.

Szeretet leányai, lépjétek a Szeretetreméltó Anya nyomdokaiba! Ti is szeretetreméltó anyái legyetek gyermekeiteknek, szegényeiteknek és betegeiteknek!

Amikor szeretetreméltó anyáról beszélek, nem azt a szeretetreméltóságot értem, mely az udvariasság külszíné alá rejtőzött pusztá külsőség; ámbár már ez is valami. Arról a szeretetreméltóságról sem beszélek, mely méltatlan az Istennek szentelt egyénhez és szinte veszedelmes is lehet. Hanem igenis arról a szeretetreméltóságról, amely merő szeretetből, önuralomból, önfeledésből és odaadásból tevődik össze. Ez oly szép, oly magas, oly kedves egy erény, hogy önmagában is elég volna arra, hogy a Szeretet leányát jellemezze. Erről mondja szent Vince: „A szelidség második ténye abban áll, hogy az ember mindenkinek nyájas, szívélyes és derült arckifejezéssel válaszol, aki megszólítja, úgy hogy igazán vigasztalására szolgál.”

Ha a centennárium csak ezt az egyetlen eredményt hozná, már ez is nagyszerű volna. Békét hozna ez a családokba és a békével együtt boldogságot is. Nem találkoznék többé sötét, komor arckifejezés és hallgatás a rekreációban. És kifelé is mily végtelen jót eszközölné ez az egyetlen igazi eredmény: a szegény aggok szelíd bánásmódban, a betegek türelmes ápolásban, családtagjaik pedig barátságos fogadtatásban részesülnének...

Szeretetreméltó Anyánk, kérünk, nyerd ki ezt a kegyelmet az egész földön szétszórt Szeretet-leányai számára! Igazi jutalma lesz ez majd mindannak, amit a Csodásérem centennáriuma évében a te nagyobb dicsőségedre műveltek!

Társulati Hírek.

1. Jubileumi utóhangok.

Lezajlottak a százéves jubileum meghatóan gyönyörű ünnepei.

Évekig tartó lelki készület s hetekre, hónapokra kinyúló külső készülődések között elérkezett végre a várvárt ünnep és kedves nővéreink párizsi Anyaházunktól kezdve az utolsó falusi kis társházunkig minden tőlük telhetőt megtettek, hogy Szeplőtelen Anyánknak irántunk való kimondhatatlan jóságáért kimutassák szeretetüket és úgy saját szívükben, mint egész környezetükben is felelhetetlenné, s mindenek előtt kegyelemszerzővé tegyék ezt a ritka emléknapot.

Nagyon érdekelne megtudnunk, hogy a világegyetem minden részében szétszórót kedves nővéreink hogyan töltötték el és hogyan ünnepelték ezt a drága napot. Mit tettek például a négerék, a kínaiak, a mohamedánok stb. között, hogyan tették ez ünnepet emlékezetessé és gyümölcsözővé ápoltaik körében. Sajnos, erről egyelőre le kell mondanunk. Annál nagyobb örömmel közöljük azonban az édes hazánkban lefolyt ünnepeket, amint arról kedves nővéreink annyi szeretettel és boldogsággal részletezve beszámoltak.

Különböző volt ugyan az ünnepek módja, lehetősége és sikere, de mindenütt egyforma volt a buzgóság és lelkesedés, amellyel kedves nővéreink igyekeztek kimutatni Szeplőtelen Anyánk iránt tartozó tiszteletüket s hálájukat. Álljanak itt tehát belürendes egymásutánban e kedves beszámoló; hadd örüljünk valamennyien egymás örömén; hadd hálálkodjunk valamennyien ez ünnepek alatt nyert újabb kegyelmekért; hadd vegyünk részt lé-

lekben utólag valamennyi ünnepségen, hadd hosszabbítsuk meg ezáltal is azok fényét és boldogságát!

A jubileum ünnepe az Anyaházban.

Ez tehát az a nagy nap, amelyen százéves ünneplésben hódoltunk a Csodás-érem Asszonyának! Már hajnali négy órakor édes boldogság érzete rezgett át az egész Anyaházon. Mindenki sietett, hogy hófehér szentélyünkben elsőnek köszöntsük Szeplőtelen Anyánkat.

A társulati misét főtisztelendő generális-atyánk már reggeli öt órakor mondotta, s ezen is sok párizsi nővérünk jelen volt már. Utána következett a Szent-Lázár kispapjainak miséje, azután pedig a hívők nagy számáé, akik a Jelenések oltárain egymásután mondott szentmisékre tömegesen tódultak.

Nyolc óra előtt azonban lezártuk a portát. Az *Ave Maria*-t zengő örömteljes harangjáték, majd pedig az összes harangok zúgása őminenciája, a párizsi érsek úr ünnepélyes érkezését jelezték. Csakhamar felcsendült a kóruson a *Benedictus*, hogy áldottnak mondja azt, aki az Úr nevében jön hozzánk és pedig azért jön, hogy velünk együtt hálálkodjék azokért a kegyelmekért, melyeket a Szent Szűz a Társulatnak, a párizsi egyházmegyének s az egész világnak juttatott. A kardinális bibora igen szépen kiemelkedik a jobbról-balról sorakozó hófehér korettek, szemináriumai főköltők és superpelliciumok közül.

Megkezdődik az ünnepélyes főpapi mise. A kardinális úr evangélium után az oltár lépcsőjéről szívének egész hevét kiönti lángoló beszédében. Az ő lelkét is a hála és bizalom érzete járja át a Szeplőtelen Szűz iránt a nagy csodák szemléletére, amelyeket nemcsak a Társulat, de az egész Anyaszentegyház nevében is elismer. Igen, az egész Egyház nevében, mert az itt kijelentett Csodás-érem elhatott a földkerekség végső határáig; egyformán ismeri a hívő asszonyka és a theológus; eljutott a pápai trón magasához is és gyors elterjedésével sietette a Szeplőtelen Fogantatás dogmájának kihirdetését.

Párizs érseke büszke arra és vigasztalással tölti el a tudat, hogy a nagy francia fővárosban van egy kápolna, amelyet a Szent Szűz meglátogatott és amelyet állandóan legnagyobb jóindulatával és kegyelmeivel áraszt el. „Amikor nehéz gondok nyomják lelkemet, ez a gondolat mindig fölemel. Ilyenkor lélekben eljövök ebbe a kápolnába; gondoljaimat a szentséges Szűz áldott kezeibe teszem le és megkönnyebbülök, mert ő megígérte segítségét mindazoknak, akik ezt tőle kérik.”

A nővérek a szentséges Szűzet itt két legszebb kiváltságában: szeplőtelen fogantatásában és anyai szeretetében tisztelik. „De kövessék is őt e két erényének: tisztaságának és szeretetének gyakorlásával. Mondják neki, kedves nővéreim, mindig nagyobb, törhetetlen bizalommal: Mindennap tisztább, hozzád hasonlóbb akarok lenni, Anyám; tiszta vágyaimban, tiszta gondolataimban, viselkedésemben, hajlamaimban; még ha éltem utolsó pillanatáig heves harcot kellene is vívnom e szép erényért!”

Majd felszólította Szent Vince fiait és leányait, tágitának ki könyörgéseik horizontját az egész párizsi egyházmegyére, egész Franciaországra, sőt az egész világegyetemre; hiszen a szentséges Szűz kezében tartott golyó az egész világot jelképezi. Kérjék ezt a két szép erényt az Egyház minden gyermeke számára; Egyházunk érdekeit ezzel mozdíthatják elő legjobban.

A szentmiseáldozat befejeztével őminenciája, mint rendesen, most is a szemináriumba tért be. Liliomdíszben várta ez főpásztorát. Atyai jóakarattal beszélt a kis nővérekhez. Elmondotta, hogy a legközelebbi napokban Rómába készül s XI. Pius lábainál majd róluk is megemlékszik. „Amikor a Szentanya érdeklődik majd egyházmegyém szerzetes-társulatairól, azt mondom neki: — Mindenekelőtt ott van Szent Vince kettős családja. — És a szentséges Atya azt feleli majd: — Kétségen kívül, ők mindenütt az elsők. — Azt akarja ezzel jelezni, milyen helyet foglalnak el az Egyházban azért, mert a tisztaságot és a szeretetet képviselik. Önök a Szeretet-leányai. Ez a

legszebb név, azért mert a szeretet minden erények királynéja.”

A kegyelemteljes nap minden órájában újabb és újabb tömegek sorakoznak a drága szentélybe, mely állandóan zsúfolt. Délután két órakor azonban újból a miénk lesz, mert Jézus Krisztus helytartója, XI. Pius őszentsége maga is megosztja örömmünket. Mialatt az egész asszisztencia az összes jelenlevőkkel együtt tiszteletteljesen felállt, főtiszt, generális-atyánk meghatottan olvasta föl előbb Szentséges Atyánknak nagyontiszt, anyánkhöz intézett sürgönyét.

Vatikán-város, november 27.

Csodás-érem centennáriumra alkalmából Szentséges Atya Labouré Katalinnak megjelent Szentséges Szűz égi kegyelmeit kérve lelki családjára és egész világra, önméne és leányainak különös apostoli áldását küldi.

Pacelli kardinális.

Majd fölolvasta generális-atyánk a Szentséges Atyának személyesen hozzá intézett gyönyörű brévét.

*Kedves Fiúknak, Verdier Ferencnek,
a Missiótársulat és a Szeretet-leányai Társulata
általános főnökének*

XI. Pius pápa.

Szeretett Fiamnak

Üdvöt és apostoli áldást az Úrban!

Alig van katolikus, aki ne tudna arról a csodálatos tényről, amelyről különösen e hó 27-én, az egész világ ünnepélyesen megemlékezik. Száz éve annak, hogy a Szent Szűz — miután többször is mutatkozott Labouré Katalin előtt, ki akkor a Szeretet-leányainak noviciátusát végezte, — egy újfajta érem két oldalát mutatta meg a fiatal leánynak és megparancsolta, hogy ilyet készíttessen. A Szűzanya megígérte, hogy égi kegyelmekkel gazdagítja

majd mindazokat, akik kivált nyakukon viselik. S hogy e kegyelmek nagyságát és sokaságát érzékelhetően élénkítárja, szent kezeiből oly bőségesen árasztotta a kegyelmi sugarakat, hogy elkápráztatta a szemet.

Erről az eseményről való megemlékezés annál kedvesebb legyen előttünk, Kedves Fiam, mert azóta igen sok hívő lélek tapasztalta testében vagy lelkében a jótékony Éremnek nagy hatalmát.

Rövid idő alatt népszerűvé lett. És a reávésett ima, mely igazi hitvallás a bűn nélkül fogantatott Isten-anyjáról, újból fölélesztette a hívők Mária-tiszteletét. Annyi jótétemény áradt a keresztény népre a Szentséges Szűz anyjai irgalmából, hogy az Érmel mindenfelé „Csodás-éremnek” nevezték.

Örömmel ragadjuk meg ezt az alkalmat, hogy kifejezzük, mennyire örülünk veled együtt és szerencsét kívánunk neked; mert jól tudjuk, Kedves Fiam, hogy Szent Vince kettős Családja, amelynek te vagy vezére, a Szentséges Szűz kijelentésének köszönheti csodálatos fölvirágzását és mindazt a jót, amit száz év óta művelt.

Kedves előttünk a Missiótársulat, melyet Alapítója a szegények üdvösségének munkálására és a papi fegyelem fenntartására rendelt. Az idők és helyek különfélesége szerint mindenkor hathatósan támogatta az Egyházat. Ez évszázad folyamán Isten kegyelmével nemcsak nem lanyhult el e feladatának teljesítésében, hanem nagy buzgósággal és szinte vetélkedve karolta fel a jótékonsági és szeretet-intézményeket is. Külön fölemlítjük ezek között Depaul Szent Vince Konferenciáit, melyeket Ozanam Frigyes alapított, s amelyek az egész világon minden zaj nélkül dolgoznak. És mit mondjak, Kedves Fiam, ama rendtársaidról, akik apostoli munkáikkal, sőt vérük kiontásával is terjesztik az evangéliumi hitet a hívők és a hitetlenek között!

S ami a Szeretet-leányait illeti, ők, hogy úgy mondjam, a szent Érem kibontott zászlaja nyomában haladnak. Az Isten Anyjának megjelenése óta az Egyház és

a polgári társadalom igen nagy javára annyira megsohasodtak, hogy amint mondják, számuk a 40.000-hez közeledik. Műveik virágzanak és sokat ígérnek a jövőben is. Valamennyiüket arra kérjük ma, — amint már március hó folyamán is kértük az Örök-Város Szeretet-leányait és fiatal leányait, akiknek audienciát adtunk, — hogy igyekezzenek mindig több és több lelket Kristusnak megnyerni azzal, hogy kitartanak szeretet-munkáikban, az ifjúság nevelésében és az Érem terjesztésében.

Végül azt kívánjuk, hogy a legközelebbi napokban az Isten Szeplőtelen Anyjának áldó tekintete alatt megtartandó jubileumi ünnepségek nektek és a keresztény népnek az isteni kegyelmek bőségét hozzák meg.

Atyai jóindulatunk bizonyosságául szeretettel adjuk az Úrban, Kedves Fiam, reád és Szent Vince kettős családjának minden tagjára apostoli áldásunkat.

Kelt Rómában, Szent Péter sírjánál, 1930 november 22-én, pápaságunk 9-ik évében.

XI. Pius Pápa.

Ezután a rennesi Missióból Doucet úr vázolta Szent Vince kettős Családja előtt a gondolatokat és érzéseket, amelyek e nagy napon minden szívet eltöltöttek. Szűz Mária iránt égő áhítatával e szavak fölött elmélkedett: „Szűz Mária a mi közbenjárónk.” És a Szent Szűznek Katalin nővérhez intézett következő szavait fejtegette: „Az M és a két Szív eleget mond.”

A szentbeszéd után főpapi vesperász volt, melyet mélt. Crepin úr, a párizsi segédpüspök tartott. De mialatt mi még ünnepeltünk és örvendeztünk, nagy tömeg vette körül a Bac-utcai 140-ik számú házat. A rendőri közegek hiába igyekeztek őket szétosztatni. Itt volt a Szűz Máriát tisztelő párizsiak egész rajta, hogy minden áron bejussanak. Ünnepléses áldást tartottak a hívők számára is.

E közben beszéltedett... a Jenlenés órája és perce közeledett s a Szűzanya szentélyében megkezdődött az esti elmélkedés...

Ezeket az égi percekét át kell, hogy éljük; írni róluk alig lehet. Lent a kápolna hajóját teljesen megtölti a térdeplő tömeg; de nem ám mozgó, kíváncsi, a belépőket és távozókat figyelő népség. A legmélyebb összeszedettségben, könnyörgő helyzetben imádkozik mindenki. Fent a tribünökön és kórusokon a fehér kornettek százai elegyülnek Katalin nővér kis nővéreinek fehér főkötőivel. Tudatosan semmi ének, semmiféle beszéd! Csakis a legmélyebb csend illett hozzá, hogy ebben az áldott órában elmerülhessünk a sugárzó Jelenés szemléletében és hogy lelkünk mélyén annál lelkesebben énekelhessük háladalainkat. Hogy ki milyen buzgósággal zengte, az annak titka marad, aki egyedül tudhatja, mily mérhetetlen kegyelmek árja szállt alá száz év alatt erre a lelki családra és az egész világra a Csodás-érem által, melyet a Szűzanya ezen a napon, ebben az órában, ebben a szentélyben jelentett ki. *Quid retribuam Dómino!*

*
* *

Az ájtatoskodó hívek nagy sokasága egészen december 8-ig tódult még a Bac-utca felé, hogy nagy buzgósággal vegyen részt azon a novénán, melyet minden reggel a különböző nővérházak Mária-gyermekeinek énekével kísért szentmise nyitott meg. A délután folyamán pedig Doucet úr meleg szavai vonzották a hívő lelkeket ahhoz, akinek irtalmas jóságát, könnyörgő mindenhatóságát, anyai gyöngédségét nem győzte hangoztatni. Tiszteletreméltó Katalin nővér egyszerű és rejtett életéből is nagy és erős tanulságokat vont le a kiváló szónok.

Kollen versailles-i kanonok úr pedig a novéna minden napján esti félhét órakor hatalmas tömeg előtt igyekezett kifejteni az Érem hátlapján látható kereszt, M betű és két Szív jelentőségét, melyek a róluk elmélkedő lelkek tökéletesedésére annyi jó tanácsot adnak, reményüknek biztos zálogául szolgálnak, s annyi jelét adják a szeretetnek!

A Szeplőtelen Fogantatás ünnepét végül éppoly ün-

nepélyességgel tartottuk meg, mint november 27-ét; így méltó záróakkordja volt ez a szent ünnepegeknek.

„Ó milyen szép lesz, — kiállt fel Katalin nővér elragadtatásában, — Ó mily szép lesz, ha majd az egész világ visszhangozza: *A Szeplőtelen Szűz mennynek és földnek Királynéja!* Még a gyermekek is azt hangoztatják majd, hogy: *Ő külön-külön minden embernek Királynéja!* A béke, öröm és boldogság ideje lesz ez és sokáig tart; a Szűzanyát zászlóikon körülhordozzák majd az egész világon.”

Nem volt-e az 1930. máriás év ennek a jövődőlésnek kézzelfogható és vigasztaló megvalósulása?...

Budapest, Központiház.

Az ünnepegeket már 23-án megkezdjük. A délután félöt órakor tartott szentséges áldásra meghívtuk az Augusztia-telepi és a kőbányai Máv.-telepi szegényeinket, hogy családjaikkal együtt fölvegyék a Csodás-érmet. Főisz. Köhler főnök úr lelkes beszédben buzdította őket Csodás-érmű Szűzanyánk tiszteletére.

November 25-én a környékbeli közönség részvételével ünnepléses áldás volt, utána pedig a Mária-házban előadták a „Csodás-érem története” és „Katalin nővér titka” című egyesített alkalmi darabot élőképekkel kapcsolatban.

November 26-án délután félöt órakor főisz. Haász Brokárd kármelita tartományfőnök gyönyörű beszédet intézett kedves nővéreinkhez, mert erre a budapesti nővérházak voltak hivatalosak. A szónok tiszteletreméltó Katalin nővér életének egyes mozzanataiból és kimagasló erényeiből ékes koszorút font az alázatos kis nővér feje köré. Párhuzamot vont közötté és a nagy Szentek között. Különösen rámutatott a nagy Szenteket annyira jellemző gyermekded, meghitt érintkezésére Istennel, a Szent Szűzzel és az égiekkel, mely elmékedéseiben annyira megnyilvánult. Ezután áldást tartottunk, papi segédlettel.

A jubileum nagy napján, november 27-én, reggeli félhatkor főlisztelendő atyánk papi segédlettel ünnepléses szentséges nagymisét tartott a nővércsaládnak. Délelőtt félkilenc órakor Angelo Rotta pápai nuncius úr ökegyelmességének autója robogott Központiházunk elé, hol már egybegyűlve várták őt budapesti nővérházaink kiküldöttei, a Szeretet-hölgyek és meghívottak.

A ház ormán a pápai és remzeti zászlók lobognak. A nagyontisztelendő elüljárók a portánál fogadják, a főtiszt. papság pedig az előírt fogadtatásban részesíti a kápolna bejáratánál. Fölcsendül az *Ecce Sacerdos* ünnepélyes dallama és Krisztus helytartójának képviselője jobbra-balra áldást osztva halad föl az oltárig, hogy a szentmiséhez öltözködjék.

Szentmise után a szemináriumban gyűltek össze az összes nővérek, hogy ez alkalommal először fogadják Központiházunkban az új nunciust. A nővérek barátságosan mosolygó arca úgy látszik jól esett a magas Vendégnek, mert nagyontisztelendő vizitátornőnk üdvözlő szavaira német nyelven, igen kedélyes hangulatban válaszolt. Elmondotta, hogy sok országot bejárt már és mindenütt találkozott a Szeretet-leányaival. Csodálatosképpen mindenütt egyformán buzgók és önfeláldozók. Rengeteg az a jó, amit szegényeik között művelnek! Búcsúzásul képecskét osztott ki és szeretettel érdeklődött az egyes nővérek működési-köre iránt.

Délután 3 órára drága elüljáróink és az egész nővércsalád a szemináriumba volt hivatalos, ahol Katalin nővér kis nővérei külön is ünnepeltek. A „Szent látomány” című melodramát adták elő nagy szeretettel, harmónium és hegedű kísérettel. A szemináriumi oltár két oldalán külön ez alkalomra készült festmények: a Jelenések képei díszeltek. Jó főtisztelendő atyánk buzdító szavakat intézett a boldog kis nővérekhez, hiszen ez az ünnep kiválóan az övék. Katalin nővér példája megmutatja, hogy már a kis szemináriumi nővér is tökéletes életet élhet, hacsak híven betartja a szemináriumi előírásokat és buzgó lélekkel végzi lelkigyakorlatait.

Délután félőtkor P. Böle Kornél domonkosrendi perjel tartott gyönyörű beszédet a Szeretet-hölgyek és szegények előtt, mert ez alkalommal ők voltak első sorban hivatalosak. De nővéreink is szép számban jelentek meg, úgy, hogy kápolnánk zsúfolásig megtelt.

A kiváló szónok a Szűzanya irgalmas szeretetéből kifolyólag, — amelyet Csodás-érme útján a szenvedő emberiségre árasztott, — áldozatos tevékenységre buzdította a Szeretet-hölgyeket a napjainkban szinte kiáltozó szegénység enyhítésére. Szigorú kötelességévé tette mindegyiküknek, hogy javainak és kényelmének feláldozásával annyit tegyen a szegények gyámolítására, amennyire csak képes.

A nagyhatású beszédet papi segédlettel ünnepélyes áldás követte. A jelenvoltak most is és minden alkalommal a szent Jelenéseket ábrázoló emlékképecskéket, érmet, stb. vittek magukkal.

A fentemlített alkalmi színelőadást az érdeklődők rendkívüli tódulása miatt még kétszer megismételtük, és pedig 29-én, szombaton az ifjúságnak, 30-án pedig a felnőtteknek. A Mária-terem ez ideig még soha ily zsúfolt nem volt, mint most.

November 30-án ismét szegényeink voltak hivatalosak, és pedig a Lenkei-úti barakból, a városi házakból és a közeli nagy dohánygyárból. Heindl főtiszt. úr tartott nekik az édes Szűzanya szeretetéről oly lelkes beszédet, hogy hallgatóit könnyekre indította. A szentséges áldás után 620-an vették föl ismét a Csodás-érmet.

December 8-át, amelyre az idén a „nagy kilenced” tíznapos szentségimádásával a szokottnál is nagyobb buzgósággal készültünk, ugyanoly fénnel tartottuk meg, mint november 27-ét. Az újonnan festett kápolna oltárdíszé, mint akkor is, rendkívüli volt. A hófehér chrysanténum-csokrok és pálmák festői összeállítása a 69 égő gyertya-dísszel fölhatott az „oltár szarváig.” Kivált Szűzanyánk szobra volt igen szépen megvilágítva és feldíszítve.

Reggeli félhatkor papi segédlettel szentséges nagymise. 8 órakor szentséges mise a Mária-ház kápolnájában egybegyűlt Mária-gyermek részére, akik áhítatosan végezték el közös szentáldozásukat és ünnepélyes felajánlásukat. Délután 4 órakor ugyanott ünnepélyes tagfelvétel. 24 új tag sorakozott a máriás zászló köré azzal az ígérettel, hogy egész életét az Isten Szeplőtelen Anyjának különös tiszteletére és szolgálatára szenteli. A fölvetel után családiás oszonna várta a Mária-társulat új és régi tagjait.

Esti 5 órakor végül papi segédlettel tartottuk az ünnepélyes befejező litániát *Te Deum*-mal és szentség-betétellel.

Örök hála drága Szűzanyánknak e jubileumi ünnepek során mindannyiunknak juttatott lelki kegyelmekért!

Balassagyarmat, közkórház.

A Triduum két első napja elég egyszerűen folyt le. Kedves nővéreink énekeltek a szentmisén és délután betegeink jelenlétében a Zsoltárokat és Litániát imádkoztuk. Ft. urunk nem tartott áldást; azt gondolta, úgysem igen jönnek.

Szerdán délután majdnem összes betegeink meggyóntak. Nov. 27-én énekes nagymise volt szentbeszéddel kapcsolatban. Annyian vettek részt, mint még soha. Körülbelül 200-an áldoztak és több, mint 400-an vették föl a Csodás-érmet a kápolnában és az osztályokon is. Egyszerű volt kis ünnepségünk, de azért mindenki örömben úszott és a Szűzanya szeretetétől lelkesült.

Budaörs, elemi iskola.

Az ünneplést tulajdonképpen már az 1930. év elején megkezdjük. Minden hó első vasárnapján felvittük az Immaculata szobrát a plebánia-templomba s a társulat zászló alatt vonult fel közös szentáldozásra. Közben szorgalmasan folytattuk a szentséges Szívek trónraemelését is a családokban. Ft. káplán urunk, mind a kettő, nagyon buzgólkodik ebben. Azt mondják: „Csak az örökkévalóságban tudjuk meg, mennyi kegyelem forrása ez a család-felajánlás! Még akik soha templomba nem járnak is, tisztelettel emelik e képet oltárukra; lámpát égetnek előtte s a papnak alkalma nyílik szívükhöz szólni. Végül a legtöbb esetben minden családtagnak feladhatjuk a Csodás-érmet.”

November 27-én csak házi kápolnánkban ünnepeltünk, s délután iskolás-leánykánk vették föl az Érmet. A nyilvános ünneplést dec. 6.- 7. és 8-án tartottuk. Naponta szentségkítétel mellett volt ünnepélyes nagymise és szentbeszéd, délután áldás és újból prédikáció.

6-án általános szentgyónás volt. Összes Mária-leányaink, a férjnél levők is, s a Szeretet-egyesület legtöbb tagja elvégezte gyónását és áldozását. Az ünnepség fénypontja a Szeplőtelen Fogantatás ünnepe volt, amikor ünnepi körmenetben, rezesbanda kíséretében vonultak tényleges Mária-gyermekeink és a volt Mária-gyermekek férjeik kíséretében intézetünkből a templomba. A férfiak, még a zenészek mellét is kék szalagra tűzött Csodás-érem díszítette.

A menetet a rezesbanda nyitotta meg. A kereszt után a ft. papság vonult fehér ornátusban. Mögöttük három leány vitte újonnan renovált gyönyörű zászlónkat, melyet repeső szízzel követett a Mária-gyermekek fehér serege. Az utcán díszsört állt az egész község népe s mély meghatottsággal szemlélték a lelkes sereg hosszú sorát. Az úton és a templomban is gyönyörű Mária-énekek hangzottak, amelyek refrénje az *Ó bűn nélkül* volt...

Úrfelmutatás után, a néma csendben ünnepélyesen hangzott fel a Társulat közös felajánlása a Szeplőtelen Szűzhöz. Istentisztelet után éppoly ünnepélyes menetben vonultunk vissza intézetünkbe s a még nagyobb embertömeg meghatottan nézte, mert egyházi jelvénnel helybeli férfiak eddig még soha sem vonultak ki. A Csodás-érem volt az a varázserő, mely diadalmasan megtörte az emberfélelem korlátait.

Mindenki emlékképecskét kapott. Délután Mária-gyermekek felvétel volt, utána pedig a *Katalin nővér titka* című ünnepi játékot adtuk elő kétszer is, mindig zsúfolt teremben. Végül a *Te Deum* hatalmas akkordjaival köszöntük meg Istennek a rendkívüli kegyelmeket.

Budapest, Angyalföldi elmeógyógyintézet.

Szent kilenceddel készültünk e fenséges napra. Előestéjén szentséges litánia volt, reggel 9 órakor pedig szentséges nagymise, amelyen első ízben vette föl főtiszt. urunk a szép új szűzmáriás miseruhát, melyet nagy örömünkre egy névtelen jó evő küldött pár hét előtt. A szentmisén szerény kis énekkarunk újabb énekgyűjteményünkből kedveskedett áldott Szűzanyánknak. Kis kápolnánk zsúfolásig megtelt hívőkkel; ki kellett nyitnunk az ajtókat, hogy a kívül levők is hallhassák a szentmisét, melynek végén sokan fölverték a Csodás-érmet. Délután szentáldás volt. Boldogságunkat fokozta azok öröme is, akik megosztották velünk e kegyelemteljes nap boldogságát.

Budapest, Erzsébet Szeretet-otthon.

A százados évfordulót háromnapos ájtatossággal ünnepeltük. Mindegyik napon nagymise, szentbeszéd és litánia volt, befejezésül *Te Deum* és érem-osztás.

Utána novénát tartottunk azzal, hogy szentmise után a kápolnában jelenlevő betegek közösen elmondták a *Boldogságos Szűz Mária* kezdetű imát, a *Memorárét* és három *Üdvözlégyet* az *Ó bűn nélkül* fohász elénekklésével. Ugyanezt a novénát folytatjuk a Szeplőtelen Fogantatás napjának utóünnepelésére. A fekvő betegek is tartják a novénát alkalmas időben.

Budapest, Erzsébet kórház.

Kis kórházunkban ez alkalommal triduumot tartottunk, mely egészen családias keretben folyt le.

November 26-án több betegünk s minden alkalmazottunk elvégezte szentgyónását s a triduum alatt példás buzgósággal járultak a szentáldozáshoz. Hat óráor minden nap szentséges misénk volt s utána még egy csendes misét hallgattunk. Délutánonkint ünnepélyes áldás volt és 29-én *Te Deum*-mal fejeztük be a triduumot.

Budapest, Gyógyíthatatlan Betegek Irgalomháza.

A súlyos betegekre és az intézet sajátos berendezésére való tekintettel az ünneplés nem tarthatott egy napnál tovább, de ez a nap felejthetetlen marad az Irgalomház szenvedő családjának.

E napon szentségimádás volt az Irgalomházban! Az Úr Jézus és Csodásérmű Nagyasszonyunk megkérelése! Micsoda öröm, boldogság és vigasztalás! De a szegény gyógyíthatatlannoknál nem volt könnyű ennek keresztülvitele!

Lélekemelő volt már virradatkor az Úr asztalánál látni a gyengéket, bénákat és mindenféle nyomorral és szenvedéssel terheltet. Önkéntelenül is az evangéliumi királyi ember jut eszünkbe, aki „nagy lakomát készített. Menjetek ki az utakra s hívjátok be a sántákat, bénákat...és a ház megtelt vendégekkel.” Igen, az Úr vendégei a mi drága szegényeink voltak.

Tulajdonképen az egész házunk kápolnává alakult, mert a kórtermek versenyeztek egymással a buzgóságban. A lift lehetővé tette, hogy a legtehetellenebbek is a kápolnába juthattak. A toloszékek, mankók, stb. csak emelték a megihatottságot. Hogy mekkora boldogság sugárzott egyik-másik beteg arcán, azt csak látni, de leírni nem lehet. Ájtatos *Tantum ergo* és *Genitori* után az édes Jézus még egyszer megáldotta imádóit és Csodásérmű Nagyasszonyunk szeretetének zálogát nyújtotta azoknak, akik azt eddig megáldva még nem viselték.

Budapest, Katonakórház.

A hely szűkvolta miatt csak nagyon egyszerűen rendezhettük az ünnepélyt, de mégis szép és kedves volt. Örömmel töltött el bennünket katonáink buzgósága. Több mint 185-en gyóntak és áldoztak és mindennyian fölvték a Csodásérmét. Maga a parancsnok is elfogadta egész családja számára. Ők is mindannyian meggyóntak és megáldoztak és ünnepélyesen elvégezték a Család-fölajánlást. Külsők is 190-en jöttek ide gyónni és áldozni. 690-en vették föl az Érmét.

Katonáink nagyon szeretik a Csodásérmét. Ebben az évben több, mint 7000 érem fogyott el és 180 Család-fölajánlási kép.

Budapest, Lipótmező, Elmegyógyintézet.

Hogy intézeti kápolnánk e szép jubileumi ünnepen megteljenk ajtatoskodókkal, egyik ügyes betegünk művészes kivitelben plakátra festette a Szűzanya megjelenését. Alatta hirdettük az ünnep jelentőségét és az istentisztelet sorrendjét. Ezt a kápolna előcsarnokának ajtajára függeszteltük az intézet vezetősége és alkalmazottai részére, a közeli villákba és zárdákba pedig meghívókat küldtünk.

Reggeli félhat órákor szentség-kitétellel szentmisét mondott a plebános úr; ezen sok beteg és ápolónő részt vett, akik később nem jöhettek. Féltenegykor volt az ünnepi nagymise, melyet dr. Haász táborig püspök úr tartott papi segédlettel. Gyönyörű prédikációt is mondott a Szűzanya szeretetéről és a Csodás-érem ajándékaról. Délután három órákor litánia volt és érem-kiosztás. A kápolna mindannyiszor megtelt; sokan jöttek a külső villákból is. S nagy örömünkre igazgató urunk, az özszes orvosok és tisztviselők is mind ott voltak.

Budapest, Ranolder intézet.

A Csodásérmű Boldogasszony megjelenésének százados jubileumát mi is a legnagyobb szeretettel vártuk és mindent elkövettünk, hogy azt igazán ünnepélyessé tegyük. Erre buzdított bennünket az öröm és hála a mi társulatunk szerető, egyetlen Édesanyja iránt, akinek jóságos gondviselését és pártfogását intézetünk félszázados multjában gyakran szemmeláthatóan érezte.

Arra törekedtünk tehát, hogy az ünneplés fénye mélyen és kitörülhetetlenül belevesse és felrisszítse a jóságos Boldogasszony képét jelenlegi és régi növendékeinknek és hozzátartozóinknak lelkében, hogy bizalommal és hűséggel viseljék és terjesszék az üdvösségnek égi zálogát, a csodásérmét.

November 27-ét, a jelenés tulajdonképeni évfordulóját ünnepi szentmisével és szentáldozással ültük meg. Az ünnepséget december 5-8-ig tartottuk, a következő beosztással:

December 5. délután 5 órákor: Megnyitó, Veni Sancte és litánia.

December 6-án, a Szent Vince Szeretetegyesület, a kisded-

óvó, az elemi és polgári iskolás növendékeink szüleinek délutánja volt; 4 órakor litánia, utána műsor. Beszédet mondott: dr. Rottenbiller Fülöp h. államtitkár arról, hogy a boldogságos szűz Mária názáreti otthona a katolikus családok eszményképe.

December 7-én a BRISZ ünnepelt. 9 órakor ünnepi szentmise. Csiszárík János meghatalm. miniszter, c. püspök mondta. Reggeli után műsor. Beszédet mondott: dr. Kemenes Illés S. O. B. reálgimn. igazgató arról, hogy Szűz Mária példájára fogadjunk minden keresztet alázatos megadással.

December 8-án a Máriagyermek és a tanítónőképző növendékei szüleinek délutánját rendeztük. 4 órakor litánia, utána műsor. Beszédet mondott: dr. Várkonyi Fidél cisztercita főiskolai tanár, a Szeplőtelen Fogantatás dogmájának jelentőségéről a katolikus Egyházban.

A műsor minden alkalommal a következő számokból állott: Nemcsicsné után átdolgozva: *A szent jelenés*. Melodráma 2 képpel. Énekbetétekkel, zongora- és harmónium kísérettel — Piel: *Mi szép vagy ó Szűz Mária*. Karének zongorakísérettel és élőképpel. — *Mater admirabilis*. Pajzsos anagramm-játék hét változatban.

A befojtot önkéntes adományokat szegényeink karácsonyára fordítjuk.

Növendékeink és azok szülei legnagyobbbrészt már előbb fölvtették a csodásérmét, a jubileum alkalmából mégis körülbelül 1500 darabot osztottunk szét. November 27. és december 8. között kis kápolnánkban közel 2000 szentáldozást számláltunk. Ennyiszor valósult meg: „Máriával Jézushoz.”

Adná Isten, hogy jó zándéku fáradozásaink nemcsak külső sikereket értek légyen el, hanem inkább belső, lelki eredményeket hoznának létre és biztosítanának; különösen a Boldogsasszony tiszteletének elmélyítését és ennek útján a lelkeknek Istennel való bensőbb egyesülését.

Budapest, Rendörkórház.

Ünnepségünk nov. 25-én kezdődött szentséges misével és szentséges litániával. 26-án és 27-én is reggel 6 órakor ünnepélyes szentmise volt szentségkítéttel, és a legmellősságosabb Oltáriszentség imádásra ki volt téve a második énekes nagymise végeig. Délután mindkét nap áldás és litánia, mint az első napon Csodás-érem kiosztással kapcsolatban. Körülbelül 3-400 Csodás-érmét vettek föl.

Budapest, Simor intézet.

Mi is triduummal készültünk égi Anyánk ünnepére, és már előzőleg készítgettük e magasztos napra a reánkbizottakat, mert tudjuk, hogy csak az a mag hoz bő gyümölcsöt, amelynek talaját gondosan megművelték.

November 24-én gyönyörű Immaculata-szobor foglalt méltó helyet kis kápolnánkban. Ft. gyöntató atyánk meg is áldotta; kedves nővéreink énekeltek hozzá.

Elérkezett a várva-várt nap. 25-én félhatkor szentséges mise és szentségkítétel a félkilenc-órás szentmiséig. Gyermekaink a rossz időben is eljöttek már félnyolcra, hogy szentségimádást tarthassanak. Felóra mulva másik csoport váltotta fel őket. Délután litánia érem-kiosztással kapcsolatban. Így a másik két napon is. 27-én úgy szerettük volna kiszélesíteni kicsiny kápolnánk falait, hogy azt a sok jó lelket mind befogadhassa! Körülbelül 500 érem fogyott el.

Az első napi programhoz tiszt. nővérünk még az iskolák folyosóján felállított két szobor megáldását is csatolta. Az egyik lilomos hercegünk, Szent Imre, a másik kis Szent Teréz szobra.

26-án litánia után szinelőadást is rendeztünk. Előadásunk műsora: *Katalin nővér titka*, *Kis lovagok hódolata a Szűzanyánál*, *Magyar leánykák imája* és *A Szent látomány* melodráma. Nagys. igazgató urunk megható beszédben ecsetelte Szűzanyánk jóságát, melyet saját tapasztalataival is igazolt.

Budapest, Tabán. Bölcsőde és Árvaház.

27-én reggeli félhatkor szentséges mise volt szépen díszített kis házi kápolnánkban. Evangélium után a főtiszt. úr rövid, de megható beszédben vázolta az ünnep jelentőségét. Szentmise után a Csodás-érmét osztotta ki árvaleánykáinknak. Kedves szegényeink pedig délben kapták meg, a leveskiosztás alkalmával.

Az oktáva folyamán árvaleánykáink bemutatták hódolatukat a Szeplőtelen Szűzanya előtt és lábaihoz tették le ez ünnepre már régóta készített kis erénygyakorlataikat.

Budapest, Szent Teréz intézete.

A szegény Terézváros gazdagon kivette részét az ünnep-

ségből. Külsőleg ugyan nem mondhatjuk fényesnek, mert ez szégyenségtől nem telhetett, de annál több jutott a lelkiekből.

Ünnepeltünk nov. 27-től dec. 9-ig.

Nov. 27-én Csodás-érem feladás volt. Nagyok, kicsinyek, férfiak, nők, gyermekek és felnőttek szinte vetekedve siettek a Szűzanya oltárához, hogy pártfogását, oltalmát kérjék ki a Csodás-érem által.

Ugyanezen napon intézetünk polgári és kereskedelmi tanulóit, mintegy 250-en lelkigyakorlatba vonultak, melyet Dr. Várkonyi Fidel ciszt. r. tanár úr vezetett. Igazán lelki örömeinkre szolgált növendékeink épületes buzgósága, mellyel lelkigyakorlataikat végezték. Dec. 2-án közös szentáldozással ért véget.

A Szeretet-egyesület tagjainak szentén Dr. Várkonyi Fidel úr tartott lélekemelő szentbeszédet a Csodás-éremről.

A Triduum napjain a legméltóságosabb Oltáriszentség kitétele mellett volt szentmise és d. u. litánia. Nem maradt el a pápai áldás és kegytárgyak szentelése sem.

A Máriatársulat dec. 8-án fejezte ki ragaszkodását és szeretetét a Szűzanya iránt. Közös szentáldozás után Fischer Lajos úr, mint a Máriatársulat prézese mondott gyönyörű beszédet a Szűzanya érényeiről. 3 új tag nyert felvételt a társulába és 4 az esdők sorába.

Ugyancsak 7-én és 8-án *Katalin nővér titka* című darabot adták elő megható áhítattal. Ezen naphoz még két kedves esemény emléke fűződik. Ekkor ünnepelte meg Paulik Lujza Máriagyermek 50 éves jubileumát. Ilyen hosszú időt tölteni a Szűzanya szolgálatában, bizonyára nagy kegyelem! Társnői a legnagyobb szeretettel halmozták el a jubiléumot; egész nap az intézet vendége volt.

A másik esemény, hogy ezen napon mondott bűcsút a Máriatársulatnak Tonigold Ilona, hogy — mint egykor Katalin nővér — ő is kövesse a Szűzanya hívását, és belépjen Szent Vince leányainak társulatába.

Az Adalbertinum Menza a főiskolásokkal szinte ünnepelt. Pompás ünnepi ebéd után szívesen meghallgatták igazgatójuk, Dr. Várkonyi úr beszédét, melyben elmondta a Csodás-érem történetét. Végül kiosztotta a Párizsból hozott érmeiket, melyet a fiúk a legnagyobb örömmel fogadtak.

Ha el is múltak az ünnepségek napjai, de azok emléke még sokáig élni fog lelkünkben.

Budapest, Új Szent János Kórház.

Már a nagy napot megelőző években, hónapokban és hetekben kezdődött el a készülődés. Képolnánkat is éppen az utóbbi években nagyobbították templommá, festéssel és freskó képekkel pedig szépítették, Isten méltó hajlékává tették.

A Máriagyermek társulata már évek óta gyűjtötte a pénzt, hogy a jubileumra minél több pogánygyermeket válthasson ki a jó Szűzanyának. Erre a szándékra 500 pengőt adományozott a Missiónak. A tagok pedig 1929 nov. 25-től kezdődően minden hétfőn 27. napján szentmisét mondtak a Szeplőten és szent Szűz tiszteletére és tizenketten szentáldozáshoz járultak.

A közvetlen előkészület pedig abban állt, hogy templomunk három oltárára a három megjelenés képeit tettük. A jobb oldali oltáron a székben ülő Szűzanyának kis szobra állt az előtte térdeplő Labouré nővérral; a főoltár szobra, a Szeplőtelen Fogantatás köré pedig ez alkalomra arany betűkkel az *Ó bűn nélkül...* fohász került, ami az oltáron is maradt. A baloldali mellékoltáron pedig a Nagyhatalmú Szűz festménye volt, mivel sajnos, a szobrot nem tudtuk megszerezni. Mindkét mellékoltár kék antependiumán pedig ezüst betűkkel a Szűzanya szavai ragyogtak. A kórust az érem képei és zászlók díszítették, a templom bejáratát és folyosóját Mária és nemzeti zászlók és füzérek ékesítették.

Az ünnepségek sorozatát a bevezető szentbeszéd nyitotta meg, amit nov. 23-án a kórház plebánosa mondott. A vasárnap, utolsó ítéletről szóló evangéliumhoz kapcsolva, kifejtette, hogy mennyire nem kell félni az utolsó ítélettől azoknak, kik a Szűzanyát tisztelik.

A triduumot megelőző napokon me hívókat adtunk át minden főorvos úrnak, az osztályok orvosi karának, a kórházi tisztviselő uraknak. Erre a gondolatra maga a kórház igazgatója vezetett rá bennünket, aki — midőn az ünnepélyre az engedélyt kértük, — azt felelte, hogy: „De ezen mi is részt akarunk venni!” Részt is vett az egész orvosi és tisztviselői kar s az összes meghívottak.

25-én már 6 órakor kezdtek a hívek betölteni a padokat, hogy hét órára teljesen megteljen templomunk, a kórus, sőt a folyosó is. Az ajtókat kiszedtük, csak a nagy kapu maradt a helyén, hogy a kintrekedtek is hallhassák Isten ígését. Hét órakor megjelenik P. Böle Kornél atya ismert kedves alakja. Ki-

gyűlnak az összes gyertyák. Fehérruhás, fátyolos Máriagyermek állnak a szentély és hívők között.

A *Veni Sancte* után felhangzik Kornél atya erőteljes, szívből jövő hangja. Először örömét fejezi ki a többszörös jubileum felett; azután rátér a múlt század folyamán a Boldogságos Szűz által részesített kegyelmekre, amelyekből kiemeli a Lourdesben történtet és Katalin nővér látomásait. Majd a Csodás-éremről, s a hozzá fűződő csodákról beszélt, amit úgymond, maga is többször tapasztalt, mióta a már gyermekeibe felvett Csodás-érmet viseli. Szentbeszéd után a kórház plebánosa szent áldást tartott.

Másnap, 26-án még többen gyűltek össze, hogy meghallgassák ft. Dr. Marcell Mihály magasan szárnyaló beszédét, melyben különösen a szeretetet emelte ki, ami elsodor minden akadályt, eltünt minden mélységet és távolságot s az emberi logikán túlemelkedve, lehetővé teszi még a lehetlent is. S ha ez a szeretet fűz valakit az Isten Anyjához, akkor az lehetetlen, hogy elkárhozzék. Erre egy megható példát mondott el saját tapasztalatából.

27-én délelőtt — mint már említettük, — legnagyobbrészt az urak töltötték meg templomunkat. 12 kisleány keletkezett fehérrel díszített ruhában, kis zászlókkal kezükben és fehér fátyolos Máriagyermek nagyobb zászlókkal álltak sorfalat Zadravec István püspök úrnak, aki a szentmisét és szentbeszédet tartotta. Ebbe belefoglalta a tanár és orvos urakat is, akik iránt, úgymond, nagy tisztelettel van és imádkozik értük, hogy minél több beteg testnek adhassák vissza egészségét. De mi ez a beteg lélek orvoslásával szemben! A mai nagy világnomort nézve, azt látjuk, hogy a lelkek gyengék ennek a nyomornak elviselésére. A lelki gyengeséget látom ez általános nyomor közepette. Ezt, a lélek, szív és akarat gyengeségét kell orvosolni s erre adta az isteni Gondviselés az égi ajándékot: a Csodás-érmet.

Este annyira zsúfolva volt a templom, a kórus, a folyosó, hogy még egy tűt sem lehetett volna leejteni. Még az udvaron is nagy türelemmel váraoztak az érem felvételére. Akik máskor még csak a templom felé sem néznek, a legnagyobb épüléssel váraoztak a sorban és áhítoztak az érem után. A másvallásúak szinte könyörögve jöttek kérdezni, hogy szabad-e nekik is felvenni és viselni? Zsidó tisztviselők elragadtatva nyilatkoztak, hogy ők ily fenségesnek nem tudták még elképzelni sem s

ha a katolikus vallás ennyi gyönyörűséget rejt magában, ők is azok lesznek. A főtiszt. plebános úr könnyes szemekkel, boldogságtól ragyogó arccal nyilvánította csodálkozását mindenfelé, különösen, hogy annyi másvallású és Istentől távol álló férfi vett részt épületes, megható módon.

A Csodáséremről szóló, magasztos szentbeszéd és áldás után a püspök úr ömeltósága öt Máriagyermeket és hét esdőt vett fel s utána 1100 léleknek személyesen osztotta ki az érmet. A *Te Deum* elhangzása után az udvaron is sorfalat álltak a hívek, midőn a püspök úr úgyszólván szökni kényszerült az emberek rajongó szeretetének megnyilvánulása elől. Még ugyanaz nap a kórházi lelkész urak az összes osztályokon feladták a fekvő betegeknek is az érmet, akik mind szívből kérték azt.

A lelkeknek ezen felemelkedése nem volt csupán fellobbanó láng, mert a következő napokban is szinte ostromoltak az érmekért. Hála a Szeplőtelen szent Szűznek, szűnni nem akaróan hangzanak fel még most is a forró óhajok a Szűzanya ajándéka után, úgy hogy a 2000 érem elfogyván, újabb ezret kellett a püspök úrhoz küldenünk megszentelés végett. Orvosok, tanárok, tanítók kívánják nemcsak a maguk részére, hanem egész osztályuk részére is. Kértek az Erzsébet szanatorium beteg részére is. Egy gyári igazgató úr elvitte munkásainak, akik oly örömmel fogadták, hogy most az összesek fel akarják venni. Felsorolhatatlan azon csodák száma, amelyekkel égi Anyánk e napokban besugározta a lelkeket.

Befejezésképen a Mária-gyermekek társulata dec. 7-én kétszer és 8-án egyszer előadta a *Katalin nővér titka* és a *Csodás-érem* című ünnepi játékot, zsúfolt nézőközönség előtt. Hogy a szeplőtelen szent Szűz iránt érzelt hálánkat némiképp törlesszük, az előadás bevételeiből több szegény gyermeknek ajándékoztunk ruhát.

Ó bár a nagyhatalmú Szűz a szeretet szétszakíthatatlan szálával örökre magához fűzné mindazok lelkét, kik e felejtettlen ünnepségeken résztvettek, hogy a szeplőtelen Szűz táborra mindinkább növekedjék!

Budapest, Vakok intézete.

Mivel intézetünk állami jellegű s gyermekeink különböző vallásfelekezettűek, nem ünnepelhettünk úgy, amint óhajtottuk volna. Triduum helyett tehát kilencnapos ájtatosság előzte meg a reánk nézve oly drága ünnepet.

Megható volt szegény világtalan gyermekeink buzgósága! Kilenc napon át mindannyian a szentáldozáshoz járultak. Egyik-másik nagy fiú két-háromszor is meggyónt a szent kilenced alatt, csak hogy minél tisztább telkülettel fogadhassa szívébe az Úr Jézust. A kisebb fiúcskák csoportonként szentségimádást tartottak, persze zárt ajtók mögött. A kis és nagy leányok a rendes szentolvasó-tizeden kívül mindennap elmondották a Szeplőtelen Fogantatás olvasóját a Mária-gyermekek pedig a kis zsolozsmát. Reggelenként már félhalkor egybegyűlt a zenekar és szorgalmasan tanulta az ünnepi nagymisét.

A kilenced vasárnapján, nov. 23-án, nyolc nagy fiú nyert felvételt a Mária-kongregációba. Ez alkalommal dr. Zimányi Mihály, a praemontrei kanonokrend főnöke, minden előzetes kérelem avagy megbeszélés nélkül beleszólt beszédébe Katalin nővér látomásait. Ezen rendkívül csodálkoztunk és örültünk neki, mert e nem várt alkalmi szentbeszéd is azt bizonyítja, hogy a Szűzanya kedvesen fogadta szegény világtalan gyermekeink áldozatos szeretetét. A felavató ünnepély keretében egyik leányka elszavalta Tordai Grail Erzsébet *Labouré Katalin emlékezete* című költeményét.

Ily előkészületek közt megérkezett végre a várva-várt 27-e. A misét három szólamban a női kar énekelte orgona, gordonka és öt hegedű kíséretében. Felajánlásra egy kongreganista fiú a Schubert-féle Ave Mária-t énekelte vonós kíséret mellett, Úrfelmutatás után pedig a vegyeskar dicsőítette édes Jézusunkat.

Összes gyermekeink keblén ott ragyogott a Párizsból hozott Csodás-érem, de még inkább ragyogtak a loldog gyermekarcok a Szűzanya szeretetében. S ezzel be is fejeztük az ünnepséget, mert utána gyermekeink elszéledtek a tantermekbe, műhelyekbe, csupán szívükben őrizve meg a jubileumi kegyelmeket és a boldogság érzetét.

Bonyhád, Elemi és polgári iskola.

Már a megelőző vasárnapon minden szentmise után kihirdették a főtiszt. urak a templomban, hogy 27-én a zárdai kápolnában reggeli 7 órakor ünnepélyes szentmise lesz szentségkítéssel, d. u. 5 órakor pedig áldás, stb.

Eljött a 27-e. Már jóval 7 óra előtt megkezdődött a gyülekezés. Annyian jöttek össze, hogy áldozáskor az áldozók alig bírtak előre jutni, pedig összes növendékeink a kóruson szorongtak.

Két elsőáldozónk is volt fehér ruhában, fátlyollal és égő gyertyával. Szeptember óta készítettük elő a két kis lelket, hogy Szeplőtelen Anyánk szép ünnepén részesüljenek az első szentáldozás nagy kegyelmében.

Szentséges nagymise volt; az összes gyertyák égtek. Gyermekeink szépen énekelték az ünnepről szóló miseéneket s az összes jelenlévők lelke a Szűzanyához emelkedett. Úgy éreztük mindnyájan, hogy ő köztünk van.

Délután 5 órakor a tiszteletőrség új tagjainak felvételével kezdődött az ünnepély. Felvétel előtt szentbeszédben ismertette a ft. úr a csodásérem eredetét és áldásait. Majd a tiszteletőrség szervezetről és céljáról beszélt; buzdította a tagokat Szűzanyánk és a szents. Szívek bensőséges tiszteletére.

Felvétel után kitett Oltáriszentség előtt litánia volt. Áldás után Csodás Anyánkat dicsőítő ének mellett újra megkezdődött az éremosztás. Reggel már kiosztott a ft. úr majdnem 300 érmet; de most nem akart vége lenni az oltárhoz özőnlők sorának. Az érmekezt adogató k. nővér hátra intetetett, hogy folytán van az érem. Szaladunk erre a hírre s elhoztunk minden érmet, ami csak óhajta. Elvittek körülbelül 600 darabot. Még másnap is jöttek sokan, akik betegek, rokonaik és ismerőseik számára kértek megáldott érmeckét.

Különös kegyelmet juttatott Szűzanyánk ezen a szép napon kis kápolnánkban egy jó léleknek. Jelen volt az ünnepi szentmisén egy evangélikus nő, kinek férje katolikus, de ő és gyermekei evangélikusok. A jelenlévők közül többen látták őt sirni a szentmise alatt. Másnap eljött s könyvet kért, amelyből tanulmányozhatná a kat. vallást, mert ő elhatározta, hogy gyermekeivel együtt a katolikus hitre tér.

A 27-i szép ünnep kiegészítéseképpen 30-án, vasárnap előadták növendékeink a Csodásérem című, 4 felvonásos színjátékot. Meghatottan nézte a jelenlévők nagy tömege a Szűzanya megjelenését ábrázoló élőképeket. Fokozta a hatást, hogy színpadunkat sikerült úgy átalakítanunk, hogy szinte az Anyaház szentélyébe képzelhette magát a nézőközönség. Az átalakítás munkáját díjtalanul végezte szobafestőnk, kit évekkal ezelőtt a Csodás-érem közvelítésével gyógyított meg a Szeplőtelen Szűz veszélyes betegségéből.

Csodás Anyánk áldása legyen rajta és mindazokon, akik szép ünnepünk fényét előmozdították!

Dunaföldvár, Elemi iskola.

Nagy aggodalom között készülődtünk a százéves jubileum megülésére. Népes osztályaink vannak ugyan, de alkalmas gyermekeink nincsenek; helyünk pedig egyáltalán nincs. Mit tegyünk tehát, hogy égi Anyánk dicsérete kis házunk falai közül is feltörjön?

Egyik elmélkedésem alkalmával az a gondolat fogamzott meg lelkemben: Miért nem lehetne ez az ünnep a népé? Miért szoruljon a Szűzanya dicsérete házunk szűk falai közé? Elhátároztuk tehát, hogy az ünnepet az egész község ünnepévé tesszük.

Az isteni Gondviselés is segítségünkre jött egy pécsi főtiszt. úr személyében, ki kitűnő szónok hírében van s ki legnagyobb örömmel állt rendelkezésünkre. December 6-7-8-át tűztük ki a triduum megtartására.

Az első nap Szent Vincéről beszélt a főtiszt. úr. Hisszük, hogy nem egy szülő lelkében kelt az a vágy, bár az ő gyermeke is az oltár szolgája lehetne. Második nap a nővérek áldásos működéséről beszélt. Pirulva hallgattuk, amikor a Szeretet igazi leányát mint követendő példaképet, állította a község elé.

A litániák végeztével Csodás-érem felvétel volt. 2000 db. érmet küldtünk esperes urunknak; azt gondoltam akkor, sok lesz. És ő boldog csalódás! Az érem kevés volt. Több napon át osztotta a megáldott érmekeket s még azóta is többször jönnek kéni betegeik, hozzátartozóik számára.

Mindez a plebánia-templomban történt. Naponta két szentbeszéd és szentséges mise volt, mely alatt a dalárdá énekelt. Az éremfelvétel alatt a Központunkból kapott énekeket játszóta Koudela igazgatónk, a híres zeneszerző fivére.

Dec. 8-a volt az ünnepség koronája. E napon a ft. úr magáról a csodásérmű Nagyasszonyról és a sok csodáról beszélt.

A szentbeszéd után csodaszép körmenetet rendezett a nép a Szűzanya tiszteletére. Megindult a menet a mi utcánkon. Elüljáróság, levente-zenekar, cserkészek s a nép beláthatatlan sora. Csak lassan tudott kijönni a templomból a tömeg. Mire ft. esperes úr a legmélt. Oltáriszentséggel kiért, a templom előtti tér s a körülötte levő utcák már tömve voltak emberekkel, égő gyertyát tartva kezükben.

A k. nővérek és sokak állítása szerint még soha sem voltak ennyien a körmeneten. De ily rendezett körmenetet sem

sem tartott még Dunaföldvár! Pedig nem volt más rendező, mint a legm. Oltáriszentség és a Szűzanya szeretele.

Lassan mozgott a tömeg. Az éj sötétjében úgy festett, mint-ha a csillagos ég egy darabja görgött volna utcánkon. Fénypontja a legmélt. Oltáriszentség és az előtte négy fehér ruhás Mária-gyermek által vitt s villannyal kivilágított Mária szobor volt. Gyönyörű látvány volt a tizenkét csillaggal s kegyelmi fényugarakkal kivilágított szobor! Mintha a hullámzó tenger: az embertömeg fölött ott lebegett volna a tengerjárók csillaga: Mária. Az ablakok kivilágításában, díszítésében valláskülönbség nélkül, szinte versenyeztek a lakók. Boldogságunkban örömkönnyek jöttek szemünkbe s hálánk szállott az égbe, hogy a Szűzanya ennyi ember által dicsőítetett.

Visszajövet *Te Deum*-mal fejeztük be a fényes dia dalmenetet... A nép elment már a templomból; de mi még sokáig ott voltunk s hálálkodva kértük a Szeplőtelen, folytassa a lelkünkben megkezdett munkát. Hiszen már a triduum alatt is boldogan ujságolták a ft. urak, hogy nagyon sok, évek óta elhanyagolt gyónás és házasságrendezés történt. Szent Vincével mondjuk: „Áldjuk érte a jó Isten szent nevét!”

Eger, Szent Anna intézet. Női kórház.

Fényes ünnepségeket nem tarthattunk, mint ahogyan talán az iskolaházakban tették, mert elmebetegjeinknek verseket, énekeket nem taníthattunk. De ami lényeges, azt igyekeztünk megtenni; tudniillik hogy Eger város minden katolikus lakója ismerje és fölvegye a Csodásérmet. S amennyiben az ünnep napján 16,500 érem elfogyott, reméljük, hogy a város 14,000 katolikus lakosa között csak kevés maradt a nélkül.

Templomunk, bár nyilvános jellegű, kicsi lett volna a tömegek befogadására; azért fölkerültük a székesegyházi plebánia főtiszt. papságát, az Angolkisasszonyokat, Ciszterciákat, Franciskánusokat, Irgalmasokat, Minoritákat, Szervitákat, hogy ünnepünket tegyék magukévá, és templomukban az érem történetét ismertető szentbeszéddel kapcsolatban osszák ki híveiknek a Csodásérmet. Legnagyobb örömünkre mindannyian készségesen vállalkoztak, legföljebb némi aggály támadt, hogy az ünnep hétköznapra esvén, nem jönnek össze a hívek. Megelőző vasárnap tehát minden templomban a szószékről kihirdették az ünnepet, a templom ajtókra pedig kifüggesztették nyomtatott

programjainkat. Egyidejűleg az „Egri Tudósító” lapban Király főtiszt. úr szép cikkben ismertette a közelgő ünnepet.

A nővérek templomában, mely e. idén egyúttal fennállásának 200 éves jubileumát is ülte, november 27-ét megelőzőleg triduum volt. Reggel 6 órakor szentséges mise, 7-kor csendes mise volt, Délután 6 órakor pedig ünnepélyes litániával kapcsolatban mindhárom napon szent beszédet tartott a Csodáséremről főtiszt. dr. Turtsányi Ambrus theol. tanár, szemináriumi vicerektor.

A hétköznapiak ellenére a kis templom minden alkalommal zsúfolásig megtelt hívőkkel. Vonzotta őket a Szűzanya szeretete és talán az Úr házának ékessége is. A fenyőgalyakkal, 300 fehér krizantémnal és 115 gyertyával pazarul feldíszített oltár fölött 6 méter magasságban, az oltárkép két oldalán a Csodásérem két lapja volt felfüggesztve, másfél méteres nagyságban. Jobb oldalt a Szeplőtelen Fogantatás egy méteres szobra állott az érem aranylapjának közepébe mélyeszelve; feje körül a csillagkorona és körülötte ovális alakban: „Ó bűn nélkül fogantatott Szűz Mária” — ragyogott villannyal átvilágítva. Baloldalt az aranyozott éremlap közepén a monogram és a kereszt világoskék fénnel átvilágítva, alatta a két legszentebb Szív ragyogó vérpiros selyemből erősen kidomborítva; kőröskörül a 12 csillag és a fohász másik része: „Könyörögj érettünk, kik hozzád menekülünk” — szintén villannyal átvilágítva. Az egymástól két és fél méter távolban függő éremlapokat hatalmas égszínképek szallagcsik kötötte össze, mely az érmek fölén átvezelve, nagy csokorra volt köve és két oldalt gazdag hullámokban a földig csüngött alá.

A kivilágított és reflektorral megvilágított két éremlap megrendítő hatást gyakorolt az emberre. Többeket könnyekre fakasztott. Egy egyszerű néni pedig meghatottságában csak annyit tudott mondani: „Ez igazán örvendetes szépség!” Napról-napra több nép tódult be a templomba és mozdulatlan áhitattal időztek benn.

27-re az érsek úr Szentség-imádást engedélyezett. Reggel 6 órakor az ünnepélyes nagymise elején volt a Szentség-kitétel. 7 órakor csendes misét és gyönyörű szentbeszédet mondott ft. Leskó József úr; az ünnep jelentőségét finom érzékkel átértette és kifejezte. 9 órakor ünnepélyes szentmisét és magas színvonalú, hatásos szentbeszédet tartott mélt. és ft. Kriston Endre

püspök úr. Erre a misére jobbára meghívott vendégek, a város előkelősége jött el. Mise után a közönség alig akart távozni a templomból s ettől fogva egész nap állandóan voltak benn ajtataskodók. A Mária-leányok óránként kettesével váltakozva, fehér ruhába öltözve, fejükön fátyollal térdeltek a szentély előtt.

Az Angolkisasszonyok kedvesen fejezték ki együttérzésüket azzal, hogy bár iskolanapjuk volt, félóránként más-más osztály növendékeit hozta el egy-egy Mater szentségimádásra, úgy, hogy csaknem mindig jelen volt intézetük egy csapata, amely szép énekével dicsőítette Szűz Máriát. — De a jó főnöknő mást is tett! Délben 100 darab finom cukrászsüteménnyel lepelt meg minket, amivel a társulati szoba zárt körében még magasabbra emelte az amúgyis emelkedett hangulatot.

Délután a különféle szerzetesnők és szerzetesek jöttek el, a hívek pedig már 4 órától kezdve lefoglalták a padokat.

Előzetes megállapodás szerint mindenütt 5 órára volt kitűzve az ajtatosság. Félöt órakor egyszerre megszólalt a város minden templomának harangja. Hivta a híveket a Csodásérmű Szűz Mária ünneplésére. A templomok zsúfolásig megteltek. A székesegyház teljes kivilágításban tündökölt, mint csak ritka alkalmakkor. A felnőttek nagy számban és az összes iskolás-gyermekek voltak itt. Lelkes szentbeszéd után Novák Sándor kanonok-plébános úr hatodmagával osztotta az érmet. 3500 darabot küldtünk, s ez kevésnek bizonyult.

Az Angolkisasszonyok összes növendékeiknek: tanítónőképző, gimnázium, kereskedelmi, polgári és elemi iskolásoknak és ezek szüleinek, stb.; a Ciszterciák szintén az ő fiaiknak és híveinek adták föl az érmet. A Ferencrendiek leleményesen bonyolították le a kiosztás nehéz munkáját. Hogy a nagy tolongásnak véget vessenek, abbahagyták az oltárnál az osztást és a két Pater a templom-kapuzhoz ment és ott folytatta az osztást, úgy, hogy csak az kapott, aki kiment a templomból. A Szervitáknál a lelkes tömeg beszakította a szentély-rács ajtaját és az elülsők halomradólva estek a szentélybe.

Hasonló élénkséggel folyt le az ünnepség a többi templomban is.

A nővérek templomában 5 órakor már nem lehetett mozdulni. Az ajtatosságot ft. Petróczky Lajos érseki szertartó kezdte meg értékes prédikációjával, amely a többi beszéddel együtt világos és vonzó képet nyújtott a híveknek a Csodásérem ere-

detéről és áldásairól. Utána mélt. Duttkay Pál érseki helynök úr ünnepélyes litániát és *Te Deum*-ot tartott. Majd meg következett az éremsztás. A nép végnélküli oszlopban lődült az utcáról az oltár felé. Egy órai osztás után — látva, hogy érmeink fogylán vannak, a nép pedig csak nem fogy, — kénytelenek voltunk a templomot bezárni.

Közben egyik-másik templomból a ft. urak küldönczel érkeztek még érmet, mert nem tudnak mindenkinek adni. Másnap pedig az egész nap folyamán kopogtattak portánkon olyanok, akik több templomba is elmentek, de nem kaphattak már érmet. A szerényebbek között voltak, akik 2-3 óra hosszat várokoztak a templomban, míg a sor rájuk kerül, és sírva mentek haza, mert már nem jutott nekik.

Több megható, kedves jelenet jálszódott le, megannyi megnyilatkozása a bizalomnak a Szűzanya iránt. A népnek ez a nagy lelkesedése pedig csak újabb bizonyítéka annak, hogy a Csodásérem valóban csodálatos a vonzóerőben is, melyet a Szepőlóten Szűz beléje rejtett.

Esztergom, Simor-kórház.

Háromnapig ájtatossággal ünnepeltünk. Nov. 25-e volt a triduum első napja. Az oltáron fehér virágtengerben a Szepőlóten Fogantatás szobra biztató mosolyával szinte magához vonzotta a lelkeket. Sokan megértették most e hívő szózatot és résztvettek az ünnepélyes nagymisé és a délutáni áldáson, melyet ft. Bobár Miklós úr tartott.

A másodnapig ájtatosságot ft. Péterfi József úr tartotta, aki Budapestről jött ki, hogy ez ájtatosságot végezhesse. A kar erre az alkalomra készült miseéneket énekelte. Kedves dallam még jobban lelkesítette a hívőket buzgó Mária-tiszteletre. A délutáni áldás előtt szentbeszédet tartott a ft. úr. Tiszt. Katalin nővér egyszerűségét és mély alázatosságát ismertette és állította szembe a mai kor lelkületével.

Nov. 27-e ünnepének szépsége és fensége oly nagy volt, hogy alig találunk szavakat leírására. Mintha az Úr Jézus is részt akart volna venni szűz Anyjának ünnepelésében; egész nap ki volt téve az Oltáriszentség; így mindkettőjüknek együtt hódolhattunk.

A szentségkítétel ünnepélyes nagymise keretében történt, melyet ft. Tichy Gyula theol. tanár a kispapok segítségével

mondott. Az éneket ft. Béres István theol. zenetanár kísérte művészies játékkal. Napközben is számosan jöttek a legm. Oltáriszentség látogatására úgy, hogy a máskor oly elrejtett kis kápolnánk ma nyilvános templomnak tűnt föl.

De az ünnepség tetőpontját e nap délutánján érte el, amikor nagyon szűknek bizonyult kápolnánk, úgy hogy a folyosók is megteltek hívő sereggel. A szentséges áldást mélt. Breyer István püspök úr tartotta. A megelőző szentbeszédben dr. Tóth Kálmán theol. tanár, ki ez évben meglátogatta e kegyhelyeket, oly híven és közvetlenül írta le párizsi Anyaházunkat és a Jelenés kápolniját a benne történt nagy eseményekkel, hogy az egész közönség lélekben ott járt és meghatottan borult a szent Szűz elé, hogy kegyelmeiért esdekelyen.

Majd a szentségbetétel következett. Ezután ft. Tichy úr a Csodásérmét adta fel a hívőknek. Több mint hatszáz férfi, nő és gyermek csallakozott ilyképen a Szűzanya zászlójához és részesült anyai kegyelmében.

Gyöngyös, Árvaház.

Csodásérmű Boldogasszonyunk tiszteletére triduumot tartottunk, következő sorrendben: Reggeli hét órakor szentmise volt. D. u. 5 órakor szentbeszéd litániával, melyet prépost-plebános urunk tartott. Az ünnepet megelőzőleg és aznap is Csodás-érem felvétel volt, végül pedig *Te Deum*.

Az ünnepséget nov. 30-án egy kis műsorral fejeztük be. Színre került: *Hungaria*. Allegorikus játék. Tordai Grail Erzsi: *Labouré Katalin emlékezete*. Tóthné: *Katalin nővér titka*. Várady: *A szent látomány*.

Gyöngyös, Mária-tanoda, elemi iskola.

Szűzanyánk tiszteletére triduumot tartottunk, még pedig plebánia-templomunkban.

Amikor 24-én este félhatkor megkondult templomunk nagy harangja, kitört belőlünk az öröm s szinte röptünk a templomba, ahol a főoltár fölött már ott díszelgett társulati szobánk kedves Szűzanya szobra fölött az érem hátlapjának képe, körötte a fohász: *Ó bűn nélkül...* Az oltár négy hatalmas oszlopát körülflutó örökzöld pedig örök hűségünket jelképezte Csodásérmű Anyánkhoz.

Hatodt ütött az óra. Erre megkondultak az összes harangok, kigyúltak az összes csillárok. A templom fényárban úszott, a szemek örömkönnnyben csillogtak. Felzúgott az orgona, nyomában felcsendült az ének: *Csodás Anyánk, királyi Szűz!* A több száz hívő áhitattal hallgatta az ünnep jelentőségét ismerető szentbeszédet. Végre litánia és szentséges áldás fejezte be ezt, a triduumot megnyitó ájtatosságot.

25. és 26-án az esli ájtatosságok ugyanily sorrendben folytak le. Szentbeszédék magasztalták Szűzanyánk nagyságát és lángralobbantották szeretetünket és bizalmunkat a kegyelmek osztogatója iránt. Mindennap több és több szívből tört fel az ének hangján e fohász: *Ó bűn nélkül fogantatott...*

A szentmiséken is szép számmal vettek részt Mária-gyermekeink és a hívők.

27-én reggel hét óraker volt az ünnepi nagymise asszisztenciával. Alatta a Mária-gyermekek, iskolásgyermekeink és a hívők is számosan járultak az Úr asztalához. Mise után pedig körülbelül 900-an vették fel áhitatot és bizalmat sugárzó tekintettel a Csodás-érmet. Az érem feladása után az egész templom zengelt a *Te Deum* magasztos akkordjaitól.

D. u. Mária-gyermekeink előadták a *Szent látomány* című melodramát és a *Csodásérem* című négyfelvonásos darabot, hogy megismertessük a lelkeket azzal, aki oly kedves volt a Szent Szűz előtt.

Gyöngyös, Kórház.

Mi is triduummal ünnepeltük a Csodás-érem századik évfordulóját. Mind a három napon reggel ünnepélyes nagy mise volt szentségkítéssel, délután pedig szentséges litánia és szentbeszéd a Csodás-érem történetéről; a befejezés alkalmával pedig *Te Deum*.

Kápolnánk minden alkalommal zsúfolva volt. Nemcsak betegeink, de ezek látogatói is résztvettek az ünnepségeken. Sok kőműves és egyéb munkás is dolgozott kórházunkban; mindannyian nagy buzgósággal vették fel és kérték ez Érmet, nemcsak a maguk, hanem családjaik részére is. A tisztviselők és a kórház alkalmazottai ugyanígy tettek, még a másvallásúak is.

A plebánia-templomban is jelen voltunk és lelkünk örömben úszott.

Gyula, Árvaház.

A Csodás-érem égi jelenésének századik évfordulóját alkalmas helyiség hiányában csak egyszerűen ünnepeltük meg.

Nov. 26-án délután litániával kezdtük meg az ünnepséget, melyen iskolás-gyermekeink is résztvettek. Utána felvétel volt a Csodás-érem társulatába.

27-én Oltárszentség-kítéssel ünnepélyes nagymise volt. Délután öt óraker a zsúfolásig megtelt kápolnában szentbeszéd a Csodás érem történetéről. Utána ünnepélyes litánia, *Te Deum*, végül fölvetel a Csodás-érem társulatába.

Nov. 28-án szentmisénk már nem lehetett; csak délután volt litánia, melyen a triduumot befejeztük.

Ünnepi pompában díszelgő, fehér virágerdős oltárunkon trónoló Szepőltelen Anyánk, mint reméljük, azért meg volt elégedve gyermeki szeretetünk ez egyszerű megnyilatkozásával.

Kamaraerdő, Szeretet-otthon.

A triduumot a következőképen tartottuk meg:

Nov. 24-én d. u. félháromker lelkész urunk a kápolnában zsúfolásig összegyűlt híveknek tartott bevezető beszédében elmondotta a Csodás-érem keletkezését és nagy értékét. Sok szem könybelábadt a meghatottságtól. Utána szentséges áldás volt. Másnap reggeli hét óraker énekes szentmise szentáldozással. Féltilzker szentbeszéd, melyet Ft. Casari József szervita tartományfőnök mondott. Utána ünnepélyes nagymise volt, délután pedig szentséges áldás. Ugyanez a sorrend következett a másik két napon is, de mindig más szónok tartotta az ünnepi beszédeket.

27-én a szentséges áldás után a Csodás-érem kiosztása következett. Különös meghatottsággal láttuk Szűzanyánknak ezeket a gondtól és fáradságtól meggörnyedt gyermekeit az oltárhoz sietni, ahol örömsugárzó arccal és könnyes szemmel vették föl az ő szeretetének drága zálogát. Az érem-kiosztás után a *Te Deum* akkordjai fejezték be a szép ünnepséget.

Csekély fáradozásunkat égi Anyánk máris megjutalmazta azzal, hogy két, tőle igen messze eltévedt léleknek megadta a megtérés kegyelmét.

Kaposvár, Ranolder intézet.

A Csodásérem égi jelenésének 100 éves évfordulóját tőlünk telhetőleg igyekeztünk megünnepelni. Az előkészületek alatt egyik voltunk gondolkodásban, érzésben, cselekvésben és szeretetben.

November 27-én 8 órákor ünnepélyes szentmise volt, melyet dr. Császik István főgimn. hittanár celebrált fényes papi segédlettel. Három napon keresztül szentséges mise és litánia volt. Litánia után 4 órákor bennlakó növendékeink kongreganistái az összes helybeli leánykongregációk meghívásával (Mária-társulat, Felnőtt Urleányok kongregációja, a Leánygimnázium és Leánypolgári kongreganistái, Margit leányklubb és Zita leánykör.) díszgyűlést tartottak a Szeplőtelen Szűzanya tiszteletére. A gyűlést Kovács Imre főliszt. prézes úr nyitotta meg. Meleg hangon ismertette az érem csodás történetét. Utána a növendékek kedves, változatos műsora következett.

Melodráma, misztérium, kép és egy szindarab keretében jutatták kifejezésre a Csodásérem jelentését: a bensőséges katolikus hitet és szeretetet. Hiszen az érem a Szűzanya iránt való szeretetünknek ugyan külső jele, de egyúttal a szeplőtelen fogantatásban való hitünknek megvallása is. Az összes szereplők teljesítménye őszinte bizonyágtevés volt Szűz Mária édesanyai szeretete mellett.

Este a nagyközönségnek ismét előadták a darabot. Mindkét alkalomból 12 Mária-gyermek hófehér ruhában, fátyollal, a Szűzanya érmét ajándékozta a jelenvoltaknak. Összesen ezren nézték végig az előadást. A díszgyűlésen pedig Szűz Mária 400 fehérlelkű leánya vett részt. Azt hisszük, hogy lelkes leány-csapatunk azzal a meggyőződéssel távozott, hogy a mai fiatalságnak is legjobb iránya: követni a tiszta élet útjain a Szeplőtelen Boldogasszonyt.

Kaposvár, Közkórház.

Erre a várva-várt nagy napra a mi kis kápolnánk is ünnepi díszbe öltözött.

Kedves betegeink már kora délután megkezdtek a kápolnánkban való elhelyezkedést. Mi is iparkodtunk gyenge tehetőségünkhöz mérten már hónapokkal előbb a Csodásérmű füzetke és Szeplőtelen égi Anyánk képecskéinek terjesztése által

kedves betegeinkkel a nagy nap jelentőségét és magasztosságát megértetni és arra előkészíteni.

Betegeink majdnem mind meggyóntak, másnap pedig közös szent áldozáshoz járultak.

26-án esti félhét órákor szentséges áldással kezdtük meg családunk drága ünnepét. Mintha égi Anyánk is meg akarta volna jutalmazni szenvedő gyermekeinek lángoló szeretetét; szinte áradoztak a nagy boldogságtól! Csak az volt a baj, hogy kápolnánk túlkicsi, és betegeink nagy része az udvarra szorult ki.

Áldás után a ft. kórházi lelkész úr az ünnep jelentőségét és magasztosságát ismertette lelkes beszédben. Kiemelte az Istenben elrejtett, alázatos, szűzi lélek nagy kiváltságait, a Szentséges Szűznek az Érem viselőivel szemben tanúsított anyai pártfogását.

Majd megáldotta az érmeckéket és nyomban ki is osztotta a jelenlevők közt. A fekvő betegeknek 27-én a szentáldozás után adta föl az érmeckéket.

Megható volt látni a kórház igazgatóját. Ámbár másvallású, mégis résztvett drága ünnepünkön. Jóval előbb jött és a kápolna melletti kis szobában, a „Csodás-érem” című könyvecskéből olvasgatott, amíg az áldás megkezdődött. Azonban az érem kiosztását már nem várhatta be, azt csak másnap k. nővérünkötől vette át nagy örömmel és hálával. Vajha gyermekévé fogadná a Szentséges Szűz ezt a különben áldott lelkű urat!

Jól esett látnunk az oltár előtt térdelő orvos és tisztviselő urakat is, amint látható megilletődéssel fogadták az érmeckét; úgyszintén kedves betegeinket, alkalmazottainkat is, kik szép csendben vonultak fel. A tisztviselő urak közül néhányan még másnap is jöttek érmeckét kérni rokonaik, ismerőseik számára, kik elfoglaltságuk vagy távollétük miatt nem tudtak eljönni személyesen.

Nov. 29-én fejeztük be a számunkra oly örömteljes, drága ünnepet.

Keszthely, Kórház.

Mi a triduumot különböző okokból már nov. 14- 15. és 16-án tartottuk meg. Az ünnepre úgy mi, mint kedves betegeink is már előre készültünk.

Az ünnep bevezetése gyanánt nov. 12-én Csodás-érmű Szűzanyánk új szobrának megáldása volt ünnepies hangulat-

ban. D. u. felhatkor kis családunk a pálmákkal és rózsákkal díszített Szűzanya-szobor köré gyülekezett s a *Máriát dicsérni hívek jöjjetek...* kezdetű énekkel üdvözölte őt. A szobor megáldása előtt Fölll Ignác kármelita perjel gyönyörű beszédet mondott a Szeplőtelen Fogantatásról.

13-án d. u. öt óraker ünnepélyes *Veni Sancte* vezette be a triduumot. Ft. Rudnyánszky Miklós hittanár úr szép beszéd keretében fejtegette a hívők előtt az ünnep jelentőségét. Ezután szentséges litánia következett.

14-15. és 16-án reggeli hét óraker szentséges misénk volt, evangélium után szentbeszéddel kapcsolatban. Első nap apátplebános urunk mondotta a szentmisét és tartotta a szentbeszédet. A Ranolder intézet növendékei pedig igen szépen énekeltek. Résztvett a szentmiséken igazgató-főorvos urunk is. 15. én a kármelita perjel atya, 16-án pedig káplán urunk mondotta a szentséges nagymisét és lelkes beszédekkel csepegtették a jelenvoltak szívébe-lelkébe Csodás-érmű Szűzanyánk szeretetét.

Mind három nap d. u. öt óraker litánia is volt. 16-án *Te Deum*, majd egy utolsó szentbeszéd, melyben a ft. úr a Csodás-érem felvételére buzdította a jelenvoltakat. Örömmel sietett mindenki, hogy Szűzanyánk érmét fölvegye. Azután a kórtermekben a fekvő betegeknek is feladta az érmet. Még egy emlékképecskét is kapott mindenki.

Kéthely, elemi iskola.

E kedves és felejthetetlen ünnepet nov. 27- 28. és 29. napjain tartottuk meg. A lelkek előkészítésében leginkább a családok felajánlásával s a szent Szívek trónraemelésével buzgólkodtunk. Igyekeztünk kifelé is minél nagyobb érdeklődést kelteni a drága évforduló iránt.

Nagymélt. kegyuraságunk nem lévén ilthon, nem vehetett részt; de annál buzgóbban jöttek az uradalmi tisztviselők családjai, kikhez külön meghívás ment Csodás-érmecskék és emlékképecskék alakjában. Ezt mind látható örömmel fogadták. Az egy k. vadházasságban élő úrinő kimaradván e külön meghívásból, utóbb maga jött el és alázatosan kért érmet, imatárogatást és tanácsot, hogy bűnös életén változtathasson. A nép zöme számára szószéki kihirdetés szolgált meghívóul.

Közelebbi előkészületül a Mária-gyermekes és a hívők közül is sokan végeztek szentgyónást, hogy a kegyelem napjain

a szentáldozáshoz járulhassanak. Kis kápolnánk fődiszét a Mária-gyermekek képezték, kik mind a három napon fehér ruhában, égő lámpással vették körül a Szűzanya oltárát.

Szerény keretek között, de annál bensőségebben ünnepeltünk. Szépen díszített kápolnánkban mind a három napon reggelente szentséges nagymise volt, utána minden alkalommal felvétel a Csodás-érem társulatába. Különösen kedves gondolata volt a kísérő szentbeszédnek, hogy a Csodás-érem a Szűzanya szívéből pattant drágakő. Őrizzük meg és soha el ne veszítsük égi Anyánk szeretetének zálogát.

A triduum napjain egy-egy órai szentségimádást s utána litániát tartottunk. A hívők nemcsak a kis kápolnát, sekrestyét, meg a folyosót töltötték meg zsúfolásig, hanem sokan még az udvarról is igyekeztek résztvenni az istentiszteleten. Ft. káplán urunk ünnepünket magáévá téve, fáradhatatlanul buzgólkodott annak sikerén.

A szentségimádási órát negyedórákra osztotta be. Minden negyedórában volt ötperces beszéd, azután elmelkedés a hallottakról és végül ének. Első napon Katalin nővérünk élete képezte az elmelkedés anyagát, második napon tiszteletreméltó nővérünk látomásai különösen a nov. 27-i jelenés s a kis érem által eszközölt számtalan csodás meghallgatás volt elmelkedésünk tárgya.

Harmadik napon gyertyás körmenet előzte meg a szentségimádást. Énekelve, imádkozva kísértük Szeplőtelen Anyánk zászlaját kertünkön s kórházunkon át a lurdi barlanghoz s onnan vissza, kápolnánkba. A szentségimádási órán az elmelkedés első része a szenthivatás magasztosságáról szólt. Sokak szívébe markolt Szent Teréznek ez idézete: „Több örömet élvez a lélek a zárdában egy nap alatt, mint a világban élő bűnös egész életén át.” A második részben a Szűzanya fehér seregéhez: a Mária-gyermekekhez intézett buzdító, lelkesítő szavakat.

A háromnapos ünnepséget *Te Deum*-mal s a Mária-gyermekek fogadalmi himnuszával fejeztük be.

Lengyeltóti, Elemi iskola.

Miután nekünk még csak Órangyal-gyermekeink vannak, ünnepségünk nagyon szerény keretek közt, a következő rendben folyt le:

Nov. 23-án ft. plébános urunk igen szép szentbeszéd keretében ismertette a Csodás-érem történetét és áldásait.

Nov. 27-én szentséges misénk volt itthon, kicsi kápolnámban, mely alatt gyermekeink megható buzgósággal és lelkesedéssel énekeltek. A triduum napjait ft. plébános urunk nov. 28-29-30. napjaira határozta meg falusi népünkre való tekintettel, amely vasárnap jobban ráér. E három nap délutánjain négy órai kezdettel ünnepi előadást rendeztük szegényes színpadunkon. Innen hat órára fölmentünk a plébánia-templomba, hol szentséges áldás volt. Mind a három napon szokatlanul sokan voltak a templomban, különösen férfiak.

Nov. 30-án plébános urunk újból megmagyarázta a Csodás-érem jelentőségét és 1100 darabot ki is osztott. Nehéz volna leírni, mily szent tisztelettel fogadta mindenki és emelte ajkához minden kéz, akár kesztyű. akár az élet barázdája vonta azt be.

A házi ünnepély a következőképen folyt le: 1. Élőkép. A Szűzanya trónon ülve. angyalok és magyar gyermekek között. 2. Versbe szedett hódolat a Szűzanya előtt. 3. *Üdvözlégy Mária*, költemény. Közben az örömök és szenvedések rózsáit helyezték a Szűzanya ölébe. 4. Köszöntés. (Párbeszéd a szent Szűzzel.) 5. Mezei S. J. *Eszményképünk*. 6. Ifj. Dezsényi Béla; *Ének a Csodásérmű Nagyasszonyhoz*. Költemény élőképpel kapcsolatban. 7. *A Csodás-érem születésnapja*. Jelenet. Közben mindig egy-egy ének a Csodásérmű Nagyasszonyhoz.

Márianosztra. Büntetőintézet.

Csak egynapos ünnepséget tarthattunk, de a szívek annál melegebben ünnepeltek. Nővéreink s a katolikus fegyencnők áhítatos szeretettel várták a november 27-ét.

E nap reggelén hat órakor szentmise volt. Az újonnan s művésziesen festett fegyenctemplom teljes ünnepi díszbe öllözött. Az oltáron fehér virágözönben s gyertyafényben állt a Szeplőtelen Anya szobra. Fegyencnőink meghatottsága halk csodálkozásban nyilvánult. Szinte éreztük, hogy egyesek bűnös, fagyos szívének kérge most olvad föl, Csodás Anyánk ünnepén. Az őrség is teljes számban résztvett a szentmisén. Majd felbűg az orgona ünnepélyes hangja s a szentségi Jézus megjelenik az oltáron. Fegyencnőink ajkán bensőséges áhítatban száll az ének.

Evangéliumkor elhallgat az orgona s az intézeti lelkész úr a Csodás-érem történetét ismerteti. Ünnepünk fénypontja a bün-

telőintézet templomában tartott szentségimádás volt. A nővérek és fegyencnők csoportonként felváltva vettek részt azon. Szünet nélkül szállt az ima s ének az ég felé, dicsőítve áldott Nagyasszonyunkat isteni Fiával együtt. Este öt órakor litánia volt szentségbetétellel.

Az ünnep hatása nem múlt el nyomtalanul. Csodás Anyánk kegyelme végigszántott szegényeink lelkén. Nemcsak maguk imádkozzák gyakrabban az *Ó bűn nélkül fogantatott* fohászt, hanem leveleikben is leírják hozzátartozóiknak s kéri, imádkozzák el sokszor, különösen ha baj, szenvedés éri őket. Az érmet is lömegesen küldik családjuknak s buzdítják azokat annak viselésére

Mihályi, Elemi iskola.

Már régóta kutattunk szerény körülményünknek megfelelő alkalmi darab után, hogy egyszerű falusi népünk lelkében megerősítsük Csodásérmű Anyánk tiszteletét és szeretetét, és hogy megünnepelhessük megjelenésének százéves jubileumát. Azonban az e célra készült darabok főrészt a jelenések képezték, s ezt nálunk megvalósítani nem lehet. Azért a következőképpen ünnepeltünk:

1. Felolvasás, Labouré nővér rövid életrajza a Szűzanya megjelenésének és az érem által történt egy-két csodának ismertetésével. 2. Ének: Szeplő nélkül fogantatott Szűz. 3. Jelenet: Tizenkét fehérruhás kisleányra nyakukban a kékszalagos éremmel rámutat a szavaló s lelkesen mondja: „Nézzétek, ime kis hadunk! Mi Mária harcosai vagyunk. 4. Ének: Nagy jel lűnék fel az égen... 5. Szavalat: A Csodás-érem keresztes hadjárata.

A Csodás-éremnek és az ismertetéséről szóló kis könyvecskének kiosztásával befejeződött az ünnepély.

Mosdós, Elemi iskola.

Hogy népünk minél nagyobb számban jelenhessék meg, ft. plebános urunk úgy határozta, hogy az ünnepet megelőző vasárnap tarjuk a színelőadást; az ünnepi szentmise azonban 27 én volt.

Ekkor hatalmas ünnepi beszédet mondott népünk kedvence: Vass János, attalai káplán. Lángra lobbantotta azt az izzó szikrát, mely a Szeplőtelen Isten-anyja iránt ott égett népünk lelke mélyén.

Rengetegen voltak jelen mosdósiak, de igen szép számmal a vidékről érkezettek is. Ember ember hátán tolongott. Csak úgy csüngtek szónokunk ajkán, aki a legőszintébb tisztelet hangján emlékezett meg tisz. Katalin nővérünkről is s arról az ügyes módszerről, amellyel a nővérek az éremmel dolgoznak.

Emelte ünnepünk fényét Kéry Elek kezületi esperes urunk megjelenése is, aki az ünnepség után bizalmas körben azt a megjegyzést tette, hogy többre becsül egy irtalmasnővért három világi papnál. Megremegtünk e szavak hallatára, mert jaj, nagyon is méltatlan testvérei vagyunk tisz. Katalin nővérünknek!

Mivel jóságos föltiszt. atyánk már négy évvel ezelőtt személyesen vette föl községünk apraját-nagyját a Csodás-érem társulatába, azért most csak úgy osztottunk ki, körülbelül 260 érmeckét.

Gyermekeink a *Katalin nővér titka* című darabot adták le. Egy jó néni hangosan fölkiáltott: „Szerelmes Szűzanyám! Milyen lehetsz a mennyországban, ha már itt is ilyen szép voltál!” A szentmisén gyermekeink énekeltek. A nagyvárosi fülekkal talán nehéz lett volna elhiteni, hogy ez ünneplő ének, de nekünk mégis úgy tetszett, hogy igen kedves volt s azt gondoljuk, Szeplőtelen Anyánk is tetszéssel nézte hódolatunkat.

Moson, Óvoda.

Mivel Mária-gyermekeink nov. 27-én nehezen jöhettek volna mind össze, meg kellett elégednünk e napon ünnepélyes szentmisével, melyet ft. plebános urunk mondott.

Nov. 30-án azonban egyszerű, de nagyon kedves ünnepséget rendeztünk Szeplőtelen Anyánk tiszteletére. Reggel ájtatos mise-hallgatás, melyen Mária-gyermekeink, az esdők és jelentkezők is áldoztak. D. u. három órára tűzte ki igazgató urunk a felvételt, ünnepélyes litánia keretében. A fehér virággal, vilány- és gyertyafénnyel díszített kápolnánkban az oltár felett égi Anyánk szép szobra ékeskedett. Gyermekeink hófehérben, meghatottan vették körül és tekintettek föl égi Anyjukra. A szülők is eljöttek, hogy résztvegyenek örömünkben.

Az igazgató úr helyettese szép beszédben magasztalta Szeplőtelen Anyánk erényeit. Ünnepélyes áldás és a fogadalmi ének elhangzása után búcsút vettünk a kápolnától és a díszterembe vonultunk, ahol a színpadon fény- és virágözönben szép oltár díszlett a Szeplőtelen Szűz szobrával. Jobbról-balról

a Mária-gyermekek álltak mellette sorfalat. A műsor a következő volt:

1. Megnyitó ének: *Ó Szeplőtlen a mennyégben...* 2. Költmény: *Nézzétek, ime kis hadunk!* 3. Az érem keresztes hadjárata. Ének: *Kis gyöngyvirág ha volnék!* És még három szavaltat a Szűzanyához. Ezután jött a szép Melodráma, Váradi A.-tól.

A plebános úr magasan szárnyaló beszédet tartott égi Anyánkról. Elmondotta, hogy misézett ama kápolnában, ahol megjelent a Szeplőtelen. Befejezésül a társulat igazgatója olvasta fel föltiszt. atyánknak a Mária-társulatok szervezeteihez intézett körlevelét.

Még csak két éve, hogy a Mária-társulat keletkezett. Reméljük, hogy kis mustármag ez és Szeplőtelen Anyánk áldásával majd nagy és terebélyes fává fejlődik.

Nagykanizsa, Közkórház.

Mivel kápolnánk oly kicsi, hogy mi nővérek is alig férünk el benne, megkértük a plebános urakat, engedjék meg, hogy a triduumot a külső templomokban tarthassuk meg s így a világi hívők is résztvehessenek rajta. A ft. urak beleegyeztek, tehát mindkét plebánia-templomban ünnepelethtünk.

Már előző vasárnap a szószékről hirdették a triduumot és ismertették a jelenések rendkívüli kegyelmét. Alig vártuk már a 27-ét. Nagy örömmel készültünk az ünnepre s velünk együtt ünnepelt Nagykanizsa egész katolikus közönsége. Szépen felszítették a templomokat és mindkét templom egy-egy mellékoltárán Csodás-érem oltárt csináltunk.

Nov. 27-én reggeli hét órakor P. Miholcsek Miklós ferencendi atya, Mária-gyermekeink igazgatója tartott kis kápolnánkban nagymisét és szép szentbeszédet. Ezzel megkezdte a triduumot.

Nov. 27-28. és 29-én esti hat órakor szentbeszéd és szentéges litánia volt a ferencrendiek plebánia-templomában. A ferencendi atyák igen szépen beszéltek és szívvel-lélekkel azon fáradoztak, hogy a Szűzanya szeretetét elhítsék a szívekben s hogy az egész közönséggel megszerettségük a Csodás-érmet. A nagy templom mindannyiszor zsúfolásig megtelt, még a szentély is tömve volt. Sokat imádkoztunk s kértük a Szűzanyát, segítsen, hogy a triduum jól sikerüljön; de nem is gondoltuk volna, hogy ilyen eredmény lesz.

A felső templomban szintén 27. 28. és 29-én este hat óra-kor szentbeszéd volt. A templom még az ajtón kívül és a sekrestyében is tömve volt hívőkkel. Igen emelte az ünnepély fényét, hogy 400 iskolás-gyermek igen szépen énekelt fent, az oratóriumban. Sokat fáradozott a triduum sikerén ft. Longauer Imre kórházi lelkészünk, ki nyári szabadságát Párizsban töltötte s ott résztvett az ünnepségeken. Gyönyörűen beszélt a Szűzanya megjelenéseiről s Katalin nővér elrejtett életéről.

Szombaton, a négyórai litánia alatt kitették a legm. Oltári-szentséget és hat óráig szentségimádás volt. Eljöttek az iskolás-gyermekek is és felváltva, hangosan imádkoztak. A közeli falvakból és Kiskanizsáról is igen sok nép jött a triduumra, melyet *Te Deum*-mal fejeztünk be. A 400 gyermek gyönyörűen énekelte.

Legvégül érem-kiosztás volt mind a két templomban. Oly nagy volt a tömeg, hogy bent mozdulni sem lehetett, azért a ft. urak az ajtóban osztották, amint kijöttek a hívek a templomból. Három ft. úr három ajtónál osztotta, mi nővérek pedig segítőtünk mind a két templomban. Leírhatatlan tolongás volt! Mindenki sietett, csak hogy érmet kaphasson. Több mint 4000-et osztottunk ki s mégsem jutott mindenkinek. A következő napokban az elemi és polgári iskolákban is föladták a gyermekeknek az érmet. A közeli falvakban: Kiskanizsán, Bagolán, Gelsén és Nagyrécsén is kérték a ft. urak, hogy feladhassák az érmet, mert a hívők már nagyon várják. Dec. 8-án a ft. úr kórházunk összes betegeinek is feladta a Csodás-érmet. Igen örültek neki.

Megköszöntük Szűzanyánk sok kegyelmét, amellyel a triduum alatt elhalmozott és kértük: *Újítsa meg a jeleket és ismételje meg a csodákat* Nagykanizsa szegény népe között, hogy jubileumának és szeretetének emléke megmaradjon és tovább éljen lelkében.

Nagylengyel, Elemi iskola.

Nekünk, szegény göcseieknek is sikerült egyszerű kis triduumot tartanunk. Annyit elértünk, hogy mind a három napon kis esű litániánk volt.

Hogy a nép megértse, miért ünnepelünk, az előtte való vasárnapon színdarabot rendeztünk, mely megismertette velük a Csodás-érem égi eredetét. Reggel szentséges misénk volt s utá-

na a néppel együtt a Szeplőtelen Szűz zsolozsmáját imádkoztuk. A litánia után érem-szentelés és feladás volt. Sokan jöttek; 500 érem körül osztottunk ki. Megható volt a férfiak áhítata! Egyik nővér pedig a kapunál magyarázta a távozó népnek az érem eredetét és jelentőségét. Bárcsak megismélné a Szeplőtelen Szűz irgalmának csodáit e jólelkű, de szegény, elmaradott népen!

Nagymányok, Elemi iskola.

Triduumot tartottunk nov. 26- 27. és 28-án. Mind a három napon reggel hét óraker szentséges mise volt kis kápolnánkban, mely körülményeinkhez képest a legszebben volt díszítve.

Kápolnánk kicsinek bizonyult a sok nép befogadására; így a folyosón, sőt a lépcsőn is álltak. Ott hallgatták a szentmisét. Délután félnégy óraker plebános urunk szép beszédet tartott a Csodás-éremről; elmondotta a jelenés történetét. Beszélt a Csodásérem hatásáról és utolsó nap az édes Szűzanya tiszteletéről. Beszéd után litánia volt.

Nov. 27-én igen sokan megáldoztak. Akkor volt legnagyobb a tödulás. A szentmise végeztével Órangyal-gyermek felvétel volt; lila és piros szalagosak. Utána pedig a kis gyermekek: fiúk és leányok az Eucharisztikus Gyermekszövetségbe léptek. Az összes jelenlevők pedig, kb. 400-an, fölvetették magukat a Csodásérem társulatába. Szegény plebános urunk ugyancsak megizzadt, amíg valamennyinek nyakába akasztotta az érmet! 28-án is sokan áldoztak; a lelkes áldozók közül egyik már el is hagyta e siralomvölgyét, hogy a szép mennyországban dicsőítse a jó Szűzanyát.

Hogy maradandó hatása legyen az ünnepnek, a megelőző vasárnap szép színelőadást rendeztünk a „Marienkind“-ből.

Paks, Elemi iskola.

Mária-gyermekeink között már három év óta nagy volt a lelkesedés, hogy kimutassák szeretetüket és hálájukat a drága Szent Szűz iránt. Nagys. apát urunk is előre örvendett e szép napnak s nagy tervei voltak, hogy minél bensőbbé, ünnepélyesebbé tegyék.

De, „Ember tervez, Isten végez!“ Első akadály, amit Isten utunkba állított, az volt, hogy elszólitotta az élők sorából a jó apát urat. Váratlanul ért bennünket e csapás. Elszomorodtunk,

de nem csüggedtünk. Biztunk a szent Szűz segítségében, aki az utolsó percekben csakugyan segítségünkre is jött.

Nov. 25-26. és 27-én ünnepeltünk. Reggel 9 órakor naponta énekes szentmise volt a szent Szűz tiszteletére, melyen a hívők nagy serege töltötte be a templom minden legkisebb szögletét. Mária-gyermekeink mindennap áldoztak és 27-én nagyon sok buzgó Mária-tisztelő is járult a szentáldozáshoz.

27-én délután szentséges áldás volt papi segédlettel. Ünnepegyünk legkimagaslóbb fénypontja volt a Szeplőtelen Szűz szobrának megkoronázása. A korona a hívők adományából készült, kik igen nagy örömmel áldozták e célra filléreiket.

A Szentséges Szűz hatalma csodálatosan működött, kivált a bűnös lelkekben; ezt állította nagy lelki örömmel a főtiszt. úr, aki pedig még keveset, vagy semmit sem tudott a csodás jelenésről és éremről. Többen gyóntak 27-én, akik már 7-8 év óta nem gyóntak. E nap délelőttjén volt az érem kiosztása is. Több mint 1400 hívő tódult az áldoztató-rácshoz, hogy átvegyék a Csodás-érmet. Az iskolás fiúk és leányok is várták az érmecskét, de nekik most nem jutott. Ők majd később kapnak. A pusztákra is kivitt érmet a főtiszt. úr.

E kedves napokon Mária-gyermekeink a Szeplőtelen Szűz megjelenéseit adták elő, amelyen a nép nagy meghatottsággal vett részt. Reméljük, hogy Szűz Mária tisztelete fokozódott a lelkekben, s hogy e napok feledhetetlenek maradnak.

Pápa, Ranolder intézet.

A jubileumi ünnepeket bevezető beszédében nagys. Wimmer Károly igazgató úr azt fejtegette, hogy a százas évforduló nem csupán az irgalmasnővéreké, hanem minden hívőé: „Közös emlékünk a Csodás-érem; közös kincsünk az édesanyai oltalom!”

És a következő napok igazolták szavát. Városunk minden lakója egy szívvel-lélekkel magasztalta Szeplőtelen Anyánkat. Másvallásúak is kérték az érmet: „Jézus Anyja nem vet meg minket sem!” A katolikusok pedig mély áhítattal, benső szeretettel fogadták. 11,000 Csodás-érem fogyott el; a Csodás-érem történetéből 1500 darab, a jelenéseket ábrázoló szentképekből ezret osztott szét kedves nővérünk.

Nov. 24-én, hétfőn, szentbeszéd vezette be az ünnepeket. A női kongregáció tagjai és azok hozzátartozói már előre

megettöltték kápolnánkat, úgy hogy gyermekeink a folyosóra szorultak. Áldás után ujjongott az ének: „Köszönjük néked, malaszteljes...” és hódoló szeretettel vették át talizmánjukat.

Kedden növendékeink és hozzátartozóik, szerdán pedig az Oltáregyesület tagjai voltak hivatalosak és vették fel az érmet. Nov. 27-én 8 órakor ünnepélyes szentmise volt *Te Deum*-mal. Aznap délutánján pedig ünnepi játék jelentette meg a száz év előtti történeteket.

Nov. 26-27. és 28-án főtemplomunk boltívei is visszahangozták a Szeplőtelen Szűz dicséretét. Triduumot tartott plebániánk is szentséges misékkal, litániákkal és szentbeszédekkel.

Mindannyiszor úgy meglelt hatalmas méretű főtemplomunk, mint a legnagyobb ünnepeken. Ünnepélyes volt a hangulat is. A főoltár két oldalán a Csodás-érem megnagyított, színes alakja, valóságos virágerdőben. Ugyancsak ez a szent címer fogadta a belépőt intézetünk bejárata felett s az Érem díszítette kápolnánkat az oltár két oldalán is.

Szerdán ft. dr. Magyarász Ferenc bakonykoppányi plebános tartalmas beszédben emelte a lelket a földiekhez leereszkedő Szűzanyához. Különösen hangoztatta, hogy az igazi Mária-tisztelek ne kérjék a csodát, hanem cselekedjék. „A ti éltetek maga legyen a csoda!”

Csütörtökön nagys. apát urunk mondotta a beszédet és buzdította híveit az érem megbecsülésére és buzgó viselésére. Szentmise után az elemi és kisebb polgári osztályosok léptek az Őrangyal-társulatba. Az esti áldásra Mária-gyermekeink zászlójuk alatt, s páronkint felváltva kis zászlóval, majd égő lámpával kezükben vonultak a főtemplom felé. G. önyörű látvány volt! És ezen az estén új tagokkal gyarapodott Szeplőtelen Anyánk liliomos tábora.

Áldás után ezer meg ezer hívő vitte meg szeretteinek is a kegyosztó Szűznek ajándékát. Kint a nagytemplomban is polgári iskolás növendékeink énekeltek, az érem-osztásnál pedig k. nővéreink segítettek.

Nov. 27-én a Szeretet-Otthon szegényeit is boldogította a szent talizmán. Ott is ünnepélyes szentmise volt, szentbeszédrel kapcsolatban. Az intézet gondnoka: ft. dr. Czethofer Antal élénken ecsetelte a rangnak, vagyonnak, egészségnek mulandóságát. „Egy örök csupán: a szent Szűz oltalma alatt és példája követésével megvásárolt Ég, a jó Isten.”

Perkáta, Elemi iskola.

A százéves jubileumot szent lelkesedéssel ünnepelték kedves Mária-gyermekeink. Nov. 24 én jól sikerült alkalmi színdarab keretében hívták fel a község lakóinak figyelmét a közelgő szent napokra. Triduumot tartottunk szentséges misékkal és litániákkal. Kápolnánk és folyosónk zsúfolva volt a tömeg lelkes bizalomra gerjedt Csodásérmű Nagyasszonyunk iránt. Csak fokozták a lelkesedést nagys. Kéri Ferenc c. prépost úr Szűzanyánk szeretetétől átha'ott, tartalmas beszédei. Az igénytelen kis éremnek köszönté községünk szépen megindult öntudatosabb hitéletét is. Szent örömmel osztott ki a három nap alatt 900 érmecskét híveinek. Azóta is folyton éremért fordulnak hozzánk s kénytelenek vagyunk állandóan készlemben tartani, hogy mindenkinek szolgálhassunk vele.

Nov. 27-én Mária-gyermekeink ünnepi ozsonnát is kaptak, 3 órára szépen díszített asztal várta a fehérbe öltözött, kékszalagos 46 leányt. Igazgatójuk, a prépost úr, kedves humorral tartotta fenn köztük a derült hangulatot a litániára hívó első harangszóig, amikor fátyolt tűzve, égő lámpával kezükben vonultak föl, hogy őrt álljanak a fehér krizanténummal dúsan díszített oltár körül.

Dec. 8-án Szeptőlten Anyánk ismét 19 leányt ölelt szent Szívére s biztosította őket hatalmas pártfogásáról.

Pécs, Klinika.

Amikor mélt. megyéspüspök urunktól a háromnapos triduum engedélyét kértük, kedvesen megjegyezte, hogy most a jubileumok korszakát éljük. Megígérte, hogy 27-én ő mondja nálunk a szentmisét.

E három napon reggeli háromnegyed hétkor szentséges nagymise volt. Este félhatkor pedig szentbeszéd, melyet a ferencendi ft. urak tartottak; utána litánia. Öröm volt látni, mennyi hívő gyűlt össze Szűzanyánk tiszteletére. Már kora délután telve volt a kápolna; sokan kis székeket is hoztak magukkal. 27-én a reggeli szentmiséről sokan el sem mentek, hogy helyet biztosítsanak a püspöki nagymisén.

Kápolnánk fölünk telhetőleg a legszebben volt díszítve, csupa fehér krizanténummal. Igazgató urunk jóvoltából az egyetlen kertésze 50 méter fűzért font ciprusból, mit a magas oltá-

körül művésziesen helyezett el. Kedves nővéreink a többi intézetből gyermekeikkel együtt szintén jelen voltak a főlemelő ünnepségeken.

Kilenc órakor megérkezett mélt. püspök urunk kíséretével. Az *Ecce Sacerdos* után megkezdődött a főpapi mise, közben pedig szép beszédet mondott a püspök úr: „Mi is azért jöttünk ide, hogy a kedves nővérekkel együtt tartsuk meg a hála ünnepét.” A klinikai orvos urak is megjelentek, még a másvalásúak is. Egyik izraelita tanársegéd érdeklődött, lementek-e már a kedves nővérek a szentmisére. S mikor megtudta, hogy minden osztályon maradt egy-egy nővér, így szólt az egyikhez: „Kedves nővér, menjen csak le; én majd vigyázok addig a betegekre!”

Az esti áldás után volt az érem-feladás. Akkor 700 db. fogott el, azonkívül pedig a k. nővérek úton-útfélen osztogatták. Az érem-kiosztás ismétlődött a következő vasárnap is.

Nov. 29-én és 30-án Mária-gyermekeink kis műsoros előadást tartottak, melyen mélt. püspök urunk is megjelent. Az előadás programja: 1. *Krisztust akarjuk...* 2. Ünnepi beszéd, mondta P. Tamás Fidél, a Mária-társulat igazgatója. 3. *Katalin nővér titká*-ból az éjféle jelenés. 4. *Labouré Katalin emlékezete*. 5. *Rorate Coeli*, ünnepi játék.

Regöly, Elemi iskola.

Mindnyájan örömmel vártuk e drága napot. Örömünk azonban majdnem örömmé változott, mert plebános urunk előző nap elutazott. Mi erről azonban semmit sem tudtunk, és vártuk a szentmisét. Bizony, még misénk se lett volna, ha Szűzanyánk nem gondoskodik rólunk! Hét órakor ugyanis beállt egy vidéki plebános úr, ki hat évvel ezelőtt volt itt káplán. Ha tetszik, miséz nálunk. Persze, nem győztünk hálálkodni jó Szűzanyánknek ezért a csodálatos segítségéért. Mise után mindegyikünk tisztisége után nézett; helyette dec. 8-án ünnepeltünk az egész községgel együtt.

Dec. 7-én d. u. kedves nővérünk „Iskolán kívüli népművelődési” előadást tartott iskolánkban a nők számára. Már ez alkalommal beszélt nekik a Csodás-éremről. 8-án pedig ft. Toth Emil káplán úr tartott lélekemelő és tartalmas beszédet a Szeptőlten Anyáról és a Csodás-éremről. Délután litánia volt és utána plebános urunk adta fel a hívőknek az érmet. A templom

zsúfotásig megtelt. Az iskolás fiúkat és leányokat ki kellett küldenünk, hogy a hívők odaférhessenek az oltárhoz.

Legelsőnek buzgó káplán urunk térdelt oda; utána 40 férfi, sok asszony és leány. Az érem-felvétel alatt kántor urunk az iskolás-gyermekekkel áhítatosan énekelte a *Kis családunk mély hálája* kezdetű éneket. 360 érmet készítettünk, de bizony hamar elfogyott és sokan szomorkodtak, hogy nem részesülhetnek e kegyelemben. Mi persze nem számítottunk ekkora buzgóságra. Plebános urunk azonban megvigasztalta őket, hogy a következő vasárnap folytatni fogja a felvételt. Azonnal rendeltünk tehát érmet de mire megérkeztek, 21-e lett. Ekkor újból 300-an vették fel, így az iskolásokon kívül összesen 660 hívő férfi és nő lépett a Csodás-érem társulatába.

Karácsonyi játékunk mellett *Katalin nővér titka* is színre került a közönség nagy tetszésére. Így reméljük, hogy maradandóbb lesz e drága ünnep a hívők szívében-lelkében.

Sárvár, Elemi iskola.

November 25-26-27-én triduumot tartottunk és pedig a nagy templomban, mert kápolnánk túlkicsiny. Mind a három nap reggel ünnepélyes szentmise volt, mely alatt növendékeink énekeltek. Délután pedig szentséges litánia volt rózsafüzérrel kapcsolatban; ekkor Mária-gyermekeink énekeltek.

Megelőzőleg már 23-án, vasárnap megmagvarázták jó ft. uraink a népek e drága nap jelentőségét, buzditották a hívőket méltó megülésére. Mi pedig 22-én és 29-én a gyermekeknek, 23. 27. és 30. án a felnőtteknek tartottunk az iskola nagytermében ünnepi magyarázatot nyolc élőképpel, ének-, szavalat és zenekísérettel. Minden alkalommal zsúfolásig megtelt a terem.

Az 1. kép: Katalin kisleány korában az udvaron. 2. kép: Kápolna; angyalokkal körülvett oltár. Előtte Katalin térdel, ki ekkor kapja a hivatalást. Jobbról Szent József élő szobra, karján élő Jézuskával, balról Szent Vincéé, két szegény gyermekkel. 3. kép: Az Anyaház kápolnája az első jelenéssel. 4. kép: A Szeplőtelen Szűz a fénysugarakkal és gömbbel a kezében, 27 angyallal körülveve. 6. kép: A Csodás-érem embernagyságú hátlapja kivilágítva, körülötte angyalok. 7. kép: A Szeplőtelen Szűz angyalok között; lábainál Mária-gyermekek égő szívét ajánlanak föl neki. 8. kép: Szent Vince művei képviselve; négy nővér érmet oszt.

A triduum másod napján 72 gyermek felvételt kapott az Órangyal-társulatba. 27-én 175 gyermek a Szűzanya apródjai közé vétetett fel, világos zöld szalaggal. E napon zsúfolva volt a templom. Mise után szentbeszéd is volt s ennek végzetével a felnőttek Csodás-érmet és emlékképecskét kaptak. Várakozásunk ellenére 1500 érmet osztottak ki főtiszt. uraink. Oly nagy volt a nép vágya az érem után, hogy még a plebániára is utánamenetek a ft. uraknak. Sajnos, elfogyott az érmünk! Legjobban sajnáltuk a fiúkat, kik tanítóik vezetése mellett mind a három napon teljes számmal résztvettek a szentmisén és a litánián, s bizony, érem nélkül maradtak.

Dec. 8-ig minden este litánia volt kis kápolnánkban, mely 8-ára új mezbe öltözött. Új szönyeget s új misekönyvet kapott Szűzanyánk a jubileum emlékére. Az ünnepélyes szentmise alatt Mária-gyermekeink közösen járultak a szentáldozáshoz, d. u. három óraker pedig 31-en zöld, hatan kék szalagot kaptak.

Nagys. Huszár Mihály apát-plebános úr maga végezte a felvételt kis kápolnánkban. Tartalmas beszédének tárgya az erkölcsi tisztaság volt, melyre a Mária-gyermek Szeplőtelen Anyjának követésében szigorúan kötelezi magát. „Ha egy Mária-gyermek lelkén csak parányi folt esik is, nagyobb szenzáció ez a világ szemében, mint ha más leány teljesen elbukik... A régi egyiptomiak évenként egy fehér leányt áldoztak istenüknek; így vélték kiengesztelni haragját. Minél több ilyen fehér virágon, tiszta lilioszálon pihen meg a jó Isten szeme, annál inkább lecsillapul haragja, s az ő áldozatos életükért megkegyelmez a többinek...”

A felvétel után tea-délutánt rendeztek, hat óraker pedig ünnepélyes litániával és *Te Deum* mal fejeződött be Szűzanyánk drága emlékkünnepe.

Szany, Árvaház.

A jubileum közeledtével egy régi-régi óhajunkat szeretnénk volna megvalósítani: a Mária-gyermekek társulatának megszervezését. De úgy nagyságos urunk, mint a káplán úr részéről is határozott ellenkezést tapasztaltunk. Pedig leánykánk, akikkel már megismerteltük az eszmét s kiket vasárnaponként kis imádságra és szórakozásra máris összegyűjtöttünk, szintén óhajolták a társulat megalakítását.

Tiszteletrem. Katalin nővérünket kértük tehát, tegye lehető-

vé a kis társulat megalakítását. Október közepe táján ismét elmentünk tehát nagys. urunkhoz, és nagy meglepetésünkre s örömnökre egyszerűen azt kérdezte, mikorra aka juk a felvételt. Természetesen nov. 27-ére kértük, mire azt ígérte, hogy ő maga tartja majd meg.

Elgondolható, mily öröm töltötte el lelkünket és a leánykák szívét is! Repeső szívvel vártuk 27-ét, amikor a határozat szerint egynegyed nyolckor a káplán úr mondja majd a nagymisé, utána pedig nagyságos urunk tartja a prédikációt és felvételt. Megkaptuk az engedélyt is a plebániatemplom oltárának tetszésünk szerint való felszítésére. Az oltár baloldalán kápolnánk Szűzanya szobrát állítottuk fel, melyhez a festővel készítettünk hátlapot 180 m. nagyságban. A másik oldalon az érem hátlapját állítottuk fel. Annyi virággal és gyertyával díszítettük mind a kettőt, amennyi csak elfért; így messzire is igen jól látszott.

Készítettünk 12 festett zászlócskát is az érem mindkét oldalával.

27-én intézetünkben gyülekeztek a fehérruhás leányok. A 15 felveendő Mária-gyermekek vitte a kis zászlókat, két nagyobb leány pedig két nagy zászlót a templomból. Akinek zászló nem jutott, égő gyertyát tartott kezében. Így vonult menetünk a templomba; a menetet kis árváink és nővéreink zárták be. Kántor urunk iskolás-gyermekeinknek megtanította a szép énekeket, amiket Központunkból kaptunk, s a szentmise alatt igen kedvesen énekelték.

Nagys. urunk igen szép beszédet intézett a néphez; ismertette a Csodás-érem történetét. A Mária-gyermekeknek pedig lelkére kötötte a Szűzanya erényeinek követését. Ünnepségünk egyszerű, de nagyon megható volt. Azt mondták az emberek: „Kedves nővér, megöregedtünk, de ilyen szépet és meghatót még nem láttunk.” Este félhatkor litánia volt. Ezen is megjelentünk kis és nagy zászlóinkkal, mint reggel. Szombaton és vasárnap ismét ünnepélyes szentmise, délután pedig litánia volt. Esti hat órákor előadtuk a *Katalin nővér litka* és a *Rorate Coeli* című alkalmi darabokat, melyeket még háromszor meg kellett ismételnünk.

Mily boldogok voltunk, amikor dec. 8-án először imádkozhattuk közösen a Szeplőtelen Szűz zsoltosmáját! Adja Isten, hogy gyarapodjék a kis társulat s minél több lelket vezessen a szent Szűz tiszteletére!

Szeged, Városi Szegényház.

Triduummal ünnepeltünk, és pedig a következőképen:

A triduum előestéjén házi lelkész urunk ünnepélyes *Veni Sancte*-val, litániával és szentbeszéddel nyitotta meg az ünnepéget. Beszédében a jelenések történetét ismertette. A triduum mindhárom napján szentséges mise volt, esti hat órákor pedig ünnepélyes litánia szentbeszéddel. Az utolsó napon éremfeladás.

Az első nap ft. Kiss István tanítóképző-intézeti igazgató mondotta a szentbeszédet. Vezérgondolata az volt, hogy a jó Isten sokszor az egészen kicsinyeket használja fel arra, hogy bőséges kegyelmeit osztogassa általuk. Második napon főújsz. Kraemer Tamás, kisteleki plebános mondotta a szentbeszédet. A Szeplőtelen Szűzet eszményképül állította a modern nők elé. Harmadik napon ft. Müller Lajos S. J. szemináriumi igazgató a Szent Szűz anyai szeretetéről beszélt és igen buzdította a jelenlevőket az Érem felvételére és állandó hordozására.

Ezen a harmadik napon, azaz az ünnepen, egész nap szentsegímádás volt kis kápolnánkban. A litánia után több mint 2000-en vettek fel a Csodás-érmet. Már az első napon annyian voltak, hogy nem fértek be kápolnánkba, s a hívek száma napról-napra növekedett. A harmadik napon már kb. 2500 ember szeretett volna bejutni a 200 lelket befogadó kis kápolnába. A folyosón, lépcsőházban szorongtak és az udvaron a kápolna ablakok alatt álltak, hogy a nyitott ajtókon és ablakokon keresztül valamit hallhassanak a szentbeszédéből. Az elég nagy hidegben két és fél órát kitarítottak, csakhogy megkaphassák az Érmet.

A kegyelem munkája szemellátható volt. Az ünnepet megelőző vasárnap az újságban csakis egyszer megjelenő hívszóra jöttek el. E szomjas lélekkel figyelő tömeget látva, könnybelábadt a szemünk és azt gondoltuk: igazán „nagy az aratás, de kevés a munkás! A nagy tömeg kis helyen is igen szépen, rendezetten járult az érem-felvételhez. Egyik ft. úr az oltárnál feladta az érmet, egy másik pedig az udvaron csoportonként adott áldást azokra, akik már kijöttek a kápolnából. A ki- és bevonulás a k. nővérek irányításával igazán példásan ment. Hátalatt szívvel mondtunk köszönetet Szeplőtelen Anyánknak, hogy oly túláradóan osztogatta kegyelmeit!

Szekszárd, Árvaház.

Kis családunkban is triduumot tartottunk, mely az ünnep napján, nov. 27-én kezdődött ünnepélyes, szentséges misével. Kis árváink énekelték a központi új énekeket. Mise alatt a leánykör fehér ruhában, fején koszorúval, kezében lámpával állt az oltár körül. Kápolnánk zsúfolásig megtelt. Délu án három óraker áldás ünnepi szentbeszéddel kapcsolatban; ezt követte az érem-felvétel.

Mivel kápolnánk túl kicsi, a nép pedig túlsok volt, a ft. úr meghagyta, hogy előre osszuk ki az érmekeket. Ugy is történt. A főtiszt. úr szépen megmagyarázta s miután mindegyik a nyakába tette az érmet, így áldotta meg. Több mint 300 érem fogyott el. Esti öt óraker a Csodás-érem című színdarabot adtuk elő, melyet helyszűke miatt még háromszor meg kellett ismételnünk.

28-án és 29-én is szép szentmisénk volt, de áldást már nem tarthattunk. Az utolsó szentmise után elimádkoztuk a *Te Deum*-ot és *Magnificat*-ot s ezzel be is fejeztük az ünnepet. Szegény plebános urunk ugyanis hirtelen megbetegedett és éppen 24 én súlyos műtétet hajtottak rajta végbe. De apát urunk gondoskodott, hogy e három napra egyik káplán úr rendelkezésünkre álljon.

Legnagyobb örömünk az volt, hogy Isten segítségével sikerült kis kápolnánkat Szeplőtelen Anyánk tiszteletére megújítani és megszépíteni.

Szekszárd, Közkórház.

Mi is megtartottuk a triduumot. Mind a három nap szentséges mise és délutáni litánia volt. Ezen kívül 27-én ünnepélyes nagymise is, szentbeszéddel kapcsolatban. A beszéd a Csodás-éremről és annak hatásáról szólt. A nagymise végével a jelenlevők mind fölvtették az érmet. Nagy örömünkre úgy a délelőtti, mint a délutáni istentiszteleten is jelen volt jó igazgató urunk az egész orvosi karral együtt. Ők és az egész kórházi személyzet is fölvtették az érmet.

Az ünnep napján reggeli hat órától esti nyolc óráig óránként felváltva imádkoztunk Szeplőtelen Anyánk szobra előtt, mi nővérek pedig nov. 27-től dec. 8-ig mindennap egyórás szent-ségimádást tartottunk és így teljes szívvel egyesültünk drága Anyaházunk és Központiházunk ájtatosságával.

Szentendre, Elemi és polgári iskola.

A triduumot nov. 25-26. és 27-én tartottuk meg. Mind a három nap reggel szentséges misénk, délután szentséges litániánk volt. Az ünnepen, 27-én, Csodás-érem felvételt tartottunk. Ft. plebános urunk 300 gyermeknek és 250 felnőttnek adta föl az érmet. Előzőleg, a litánia végén megható beszédben magyarázta meg az érem történetét. Mind a három nap zsúfolásig megtelt házi kápolnánk, de különösen 27-én nemcsak a kápolna, de a folyosó is kicsi volt a hívők befogadására. Más ünnepséget nem tarthattunk, mert ehhez megfelelő helyiségünk nincs. Sok lelki örömben volt részünk, látva a nagy bizalmat a Boldogságos Szűz iránt.

Székesfehérvár, Árvaház.

A nagy jubileumi ünnepet megelőzőleg Mária-gyermekeink igazgatója három napon át litániával kapcsolatos konferenciabeszédeket tartott Mária-gyermekeinknek. Ugyan már régóta készülődtek a centennárium megülésére, de most még szorosan és bensőségebben tárta elébük a bűn nélkül fogantatott Szűz Mária anyai jóságát és a rendkívüli kegyelmeket, melyeket érme által a szenvedő emberiségre áraszt.

Nov. 27-én hat óraker a gyönyörűen feldíszített kápolnában ünnepélyes szentmise volt, amelyen Mária-gyermekeink teljes számban résztvettek és mindannyian nagy buzgósággal a szent-áldozáshoz járultak.

December 7-én délután öt óraker tartották meg jubileumi előadásukat a Csodás-érem százéves megünneplésére. Előadták: Tordai Grail: Katalin emlékezete. Tóthné: Katalin nővér titka. A záróbeszédet dr. Viszota Alajos, a Mária-társulat igazgatója mondotta. Különösen kiemelte a Szeplőtelen Szűz ama jövendölését, hogy sok szenvedés zúdul a világra; a keresztet megvetik. Ez nemcsak az akkori időkre, hanem minden időre szól. Mert mikor nincs szenvedés? Mikor nem üldözik a keresztet? De ott a biztató szó is. „Akkor majd veletek lesznek, csak bízzatok. Érezni fogjátok közelségemet.” — Menjünk tehát a Szűzanyához. Rebegjük el az *Ó bűn nélkül* fohászt, és bizalmunkban soha meg nem szégyenülünk.

Szob, Elemi iskola.

A Csodás-érem százados évfordulójának előünneplése már október első vasárnapján megkezdődött. Szobtól ugyanis 4 km távolságra van Ipolydamásd, Szobnak fiókközsége. Jó esperes urunk buzgóságának köszönhető, hogy e község templomának kifestése alkalmával Magosi Német Gábor esztergomi festőművésszel a templom hajója fölött levő mennyezetre a nov. 27-i csodás jelenést festette, t. i. a Szűzanyát az előtte térdelő Katalin nővérrel. A festőművész az utasításhoz híven festette meg a képet és körülötte e fohászt: *Ó bűn nélkül...* Az érem hátlapja is ott tündöklik. A nevezett vasárnapon, a templom búcsúnapján áldották meg újból a templomot.

Nálunk Szobon, nagys. Buzás István esperes úr november első, második és harmadik vasárnapján bevezető szentbeszédeiben buzdította a hívőket a jubileum megünneplésére. Hétfőn, azaz 24-én volt a bevezető ájtatosság. Szépen díszített kápolnánkban, ahol akkor égett először a villanycsillár, reggeli negyednyolc órakor énekes szentmise volt, d. u. öt órakor pedig szentbeszéd, litánia és áldás. Így volt 25-én és 26-án is.

Nov. 27-én ünnepélyes nagymise volt, mely alatt a Csodás-érmű Leánykör tagjai énekeltek és igen sokan a szentáldozáshoz járultak. Mise végén a *Te Deum*-ot énekeltek s utána 250-en vették fel a Csodás-érmet.

Délután négy órakor élőképekben mutatták be a jelenéseket. Utána a „Két anya” című darab következett, amelyben a csodás megszabadulást az érem hű viselésének köszönhetik. Végül Katalin nővér Órangyala kis szavalat után a színpadról a jelenlevőknek szentelt érmecskéket osztott, a Szűzanya és Katalin nővér pedig az oltár előtt a nép felé fordulva szemlélték e jelenetet. Dec. 8-án meg kellett ismételnünk ez előadást. Hat órakor pedig a templomban szentséges litánia volt a jubileum emlékére s a templom először volt ekkor teljes villanyfénnel megvilágítva. Akik nov. 27-én nem jöhettek el, azok ekkor kapták a szentelt érmet.

Szombathely, Emberbaráti Kórház.

A triduum igen jól sikerült. Kis kápolnánk minden ájtatóságnál megtelt, kivált az utolsón még a folyosó is telve volt gyermekekkel, akik nem juthattak be a kápolnába és a sek-

restyébe. A triduum három napján reggeli hat órakor szentséges mise volt, 9 órakor pedig asszisztenciás nagymise, melyet első nap Wallner, második nap Honty kanonok urak, harmadik nap Tóth József nagyprépost úr tartott. Délután félötör szentbeszéd és szentséges áldás volt. 25-én Székely Béla theol. tanár, 26-án Honty kanonok úr, 27-én pedig Tóth József nagyprépost úr tartotta. Az utolsó áldási *Te Deum*-mal fejeztük be s ezután az érem kiosztása következett. Oly nagy volt a lelkesedés, hogy több mint 1200 érem fogyott el.

Adja Isten, hogy mindez a Szeplőtelen Szűz nagyobb tiszteletére szolgáljon!

Tapolca, Elemi iskola.

Szerény keretek között, de annál nagyobb szeretettel iparkodtunk égi Anyánk megjel-né-ét mi is megünnepelni. Távolabbi előkészületül 1929 novemberében óta egy-egy Mária-gyermek minden vasárnap imaórát végzett plebánia-templomunkban.

Folyó év nov. 25-26. és 27-én kis triduumot tartottunk Mária-gyermekeinkkel együtt. E három nap reggelén énekes misénk volt közös szentáldozással. Reggeli hat órától esti hat óráig szintén imaórát végzett egy-egy Mária-gyermekünk Szeplőtelen Anyánk kedvében díszített oltára előtt. Esti hat órakor pedig közösen végeztük velük a Szeplőtelen Szűz zsoltosmáját.

Nov. 27-én it esperes urunk hat új Mária-gyermeket vett föl Szűzanyánk társulatába szép ünnepi beszéd kíséretében.

Nov. 29-én az összes fiú- és leányiskolások, nov. 30-án pedig a Falóttek számára rendeztünk műsoros ünnepséget. Előadtuk: 1. „A szent ctenés” melodramát, 2. Tordai Gráil: „Csodásérem” színdarabját élőképekkel. Az ünnepség bevetését szegényes sá gyermekeink fölségélyezésére fordítottuk.

Dec. 8-án Csodás-érem-felvétel volt plebánia-templomunkban. Hálás szívvel mondunk köszönetet égi Anyánknek, hogy ennyit is tehettünk tiszteletének előmozdítására.

Tata, Elemi iskola.

Szerény keretek közt, de őszinte szeretettel és hálával igyekeztünk mi is ünnepéyessé tenni Csodásérmű Nagyasszonyunk várva-várt jubileumát. Az ünnepet megelőző héten kb. 600 meghívót röptettünk széjjel a városban, hirdelve a kegyelmi napokat. A szentbeszéddek megtartására nagys. Klotz Ignác esperes

urat kértük fel, ki nagyon szívesen és örömmel vállalta, annál is inkább, mert egyik zarándokútjában szerencsés volt misézni a kegyelmi kápolnában. Kedves emlékeket őriz párizsi útjáról, melyekkel alkalomadtán szívesen fűszerezi beszédeit.

A triduumot az ünnepen, 27-én kezdtük meg. Ekkor nálunk hat órakeresztmiserés volt. Áhítatunkat és ünnepi hangulatunkat fokozták a Csodás-érmű Nagyasszonyt dicsőítő, szebbnél-szebb új énekek. Ünnepi díszbe öltözött kis oltárunkat most is és minden alkalommal 12 egyenruhás leányka állta körül égő lámpával, Csodás-érmű Nagyasszonyunk koronájának 12 csillagát jelképezve. Ezen a napon délután nem volt semmi, hogy a befejezés vasárnapra kerülhessen.

28-án reggel szintén szentséges mise, d. u. négy órakeresztmiserés és litánia, szintén Oltáriszentséggel. A szép számmal összegyűlt hallgatóságnak föltiszt. esperes úr bemutatta Katalin nővért, ki az egyszerű falusi otthonban, kedves galambjai körében vonja magára a szent Szűz szeretetét és lesz a kegyelem gyermekévé.

29-én is szentséges mise, szentbeszéd és áldás, mint az előző napokon. A hívők közül is sokan járultak a szentáldozáshoz. Esperes urunk elmondotta a jelenéseket és a sok kegyelemről beszélt, melyet Szepőtelen Anyánk az érem által eszközölt a lelkekben. A litánia végével 40 Órangyal-gyermek kapott szalagot, majd 20 leányka iktatott ünnepélyesen a Csodás-éremről nevezett Leánykörbe.

Nov. 30-án d. u. három órakeresztmiserés volt az utolsó szentbeszéd a plebánia-templomban, mely zsúfolásig megtelt. Ft. esperes úr ez alkalommal az érem viselésével járó kegyelmekről és az általa történt csodákról beszélt. Mindenkit az érem viselésére buzdított; különösen az édesanyákat kérte, hogy már kis gyermekeikbe neveljék bele az érem szeretetét úgy, hogy később ne is tudjanak megválni tőle. Ismét 20 egyenruhás leányka alkotott koszorút az oltár körül, kezükben égő lámpával. Áldás után csak 510-en vehették föl az érmet, mivel ez alkalommal nem volt több érmünk. Az elmaradtak részére 7-én és 8-án pótfelvételt kellett tartanunk. Ekkor 700-nál többen vették föl.

Dec. 6-7. és 8-án műsoros előadást rendeztünk. 1. Váradi A. A szent látomány, melodráma. 2. Tóthné: Katalin nővér titka. 3. Az igaz hit a legnagyobb kincs. Az érem által történt csoda, öt felvonásban. 4. A kék szalag. Párbeszéd élőképpel.

Törökszentmiklós, Elemi iskola.

December 8-án d. u. három órakeresztmiserés volt a Mária-gyermek felvétel volt kis kápolnánkban. De régen vágytak már leánykánk e pillanat után! Közvetlen készületül szent-kilencedet, előző napon pedig lelkipapjainkat tartottak. Többen életgyónásban megtisztított lelket vittek e napon az úr oltárához, hogy abba fogadják Krisztust. Méltán hangzott el föltiszt. esperes urunk ajkáról a Szentírás ez idézete: „Szépek vagytok, dicsők és fenségesek” ebben a magasba-töréselekben, ebben a szebb életre való eljegy-zéselekben!

A felvétel után a „Mária gyermeke” című darabot adták elő a tagok. A könnyes szemek s a folytonosan megújuló tap-sok a közönség meglepedését mutatták. Ft. esperes urunk gyönyörű beszédben körvonalazta a Mária-gyermek hivatását.

Jóságos lelkipapjaink engedélyével szép ünnepünkön a plebánia-templomban 1300 Csodás-érmet osztottak ki a föltiszt. urak, és ez még kevésnek bizonyult. Azért égi Anyánk érme a közel jövőben újra kiosztásra kerül.

Vác, Karolina iskola.

Kis családunk minden tagja szent vágyódással tekintett a Bold. Szűz megjelenésének jubileumnapja felé.

Ünnepünk kissé széthúzódott. Egyrészt, mert azt akartuk, hogy az iskola és az egyesületek külön-külön hódoljanak a Szűzanyának, másrészt, mert nov. 27-e mintegy előkészítője dec. 8-ának. A két ünnep hangulata összefonódik s azért úgy gondoltuk, nekünk is össze kell kapcsolnunk e két napot az által, hogy a Szűzanya kedveltjeinek: a Mária-gyermekeknek ünnepelését erre a napra helyeztük.

A „Karolina” iskola növendékeivel novénát tartottunk. Kilenc napon át 550 gyermek ajkáról szállt fel az ima, mint szent hitvallás: „Boldogságos Szűz, hiszem és vallom a te tiszta, szepőtelen, bűn nélkül való szent fogantatásodat.”

Nov. 27-én mélt. püspök urunk kegyes jószágából egész napos szentségimádás volt. A Szűzanya szavával hívtuk a lelkeket: „Ide jöjj minden ügyedben-bajodban! Itt mindig vár szent Fiam. Itt mindenki számára bőségben van a kegyelem, a meghallgatás, a segítség!” S a hívek — a köznap ellenére is — tödultak kis kápolnánkba, melyet az ősz legszebb virágaival, dús

krizantémumokkal pazarul díszítve és megvilágítva szépítettünk.

A délelőtti folyamán négy szentmisénk volt. Növendékeink osztályonként végezték imádásukat. 11 órától kezdve a külső iskolák tanítói hozták gyermekeiket a szentségi Jézushoz. Délelőtt minden távozonak érmet és füzetet adtunk. Egyik kedves nővérünk végezte ezt a munkát, aki tiszteletreméltó Katalin nővérünk boldogságát élvezte ebben a szent foglalkozásban.

Délután ünnepi hangulat verődött ki a lelkekben. 3 óra után el kellett távolítani a gyermekeket, hogy a felnőttek kapjanak helyet. 5 órakor már utcánk sarkáig tolongott a nép. Ekkor felhangzott ajkunkról a Szeplőtelen zsoltosmája. Még soha sem hallott reánk ennek a szépsége úgy, mint ekkor. Annyi ajk könyörgölte: „Méltass engem nagyirgalmas és kegyes tekintetedre.” Utána ft. dr. Széll Kálmán püspöki titkár mondott beszédet a Szűzanya szépségéről, melyet tiszteletreméltó Katalin nővér oly szerencsés volt élvezni. Lelkünket forró vágygal teletette a Szűzanya látása után. Ezt szentségi áldás és *Te Deum* követte.

November 29-én, szombaton d. u. iskolás leánykánk mutatták be hódolatunkat a Szűzanyának. Ft. Thökölyi Imre hittanár ismertette a Csodás-érem történetét és buzdította leánykánkat az érem tiszteletére. Ezt követte „Katalin nővér titká”-ból a két jelenés és Nemesicsné melodramája. Végül mélt. Gossmann Ferenc fölszentelt püspök úr megáldotta a gyermekeket és kedves, leereszkedő jósággal kiosztotta a jubileumi emléket: láncan függő oxidált érmet, mialatt szakadatlanul ismétlődött a sok száz gyermekajkról: „Örömmel hordjuk e kis érmet s köszöntünk, drága Anyánk, téged...”

November 30. Most a B. Lujza Leánykör és a Szeretet-egyesület ünnepelt. Nagys. és ft. Dr. Pataky Géza spirituális magas nivóju beszéde nyitotta meg az ünnepséget. Meggyőzően fejtette, hogy a Csodás-érem felirata komoly felhívás számunkra: „Immakulátás éremmel — immakulátás életre!” A program némi kibővítéssel az előző napi volt. A meghatottság könnyeit senki sem titkolhatta. Ezen a napon jubileumi emléképet osztottunk.

Dec. 7.-e előkészület volt 8-ára. Délelőtt minden templomban szentbeszéd a Csodás-éremről. D. u. 4 órakor mélt. püspök urunk, dr. Hanauer Árpád István, személyesen ohajtotta a Székesegyházban feladni az érmet kedves híveinek — amit plakáton hirdettünk. Leánykánk *Ecce sacerdos*-a között vonult a

szentélybe pont 4 órakor. Ezt megelőzte egy rövid beszéd, melynek főgondolata ez volt: A Székesegyház kupolája ebben az órában megnyílik és a Szűzanya onnan szórja sugaras kezeiből szeretetének zálogát, a kis érmekeket. 4000 ember várta nem kis türelmellenséggel, hogy sorra kerüljön, mert mélt. püspök urunk atyai kedvességgel, igazi ünnepies tempóban végezte ritka munkáját, az érem-osztást. Látva a nagy tömeget, még két főtiszt. úr segédkezett neki. 6 óra volt, mikor megelégedést tükröző mosollyal távozott.

Boldogságát dec. 8-i szentbeszédében ki is fejezte. Gyönyörű beszédben fejtette ki az érem jelentőségét. Felhívta figyelmünket a csodás szépségű fohászra: *Ó bűn nélkül...* Abból merítsenek erőt, kitartást... Beszédére újabb rajok jöttek hozzánk éremért, melyből újabb 1000 db. kelt el.

Dec. 8-a délutánján volt az utolsó akkord, melyet a Mária-Társulat összhangosított.

Áldás után az ünnepséget ft. Dr. Széll József vicerektor, a Társulat igazgatójának beszéde nyitotta meg. Máriát és a kis Társulatot szerető lelkéből csak úgy dült a lelkesedés és lelkesítés a Szeplőtelenért. Magával ragadta lelkünket és azért: „Kis családunk mély hálája, Szeplőtelen Anyánk, hozzád száll, hogy reánk biztad, nekünk adtad érmed szent talizmánját...”

A program némi módosítással az előző előadásoké volt. Oly nagy tömeg érdeklődött, hogy kaput kellett zárni. Dacára a zsúfoltságnak, az áhítat szent csendje uralkodott. A leánykák szép előadása és éneke szép missziót végzett: a Szűzanya tiszteletének magvát hintették a szívekbe.

Az ünnepségek véget értek, de szívünk szava tovább esdi: *Újítsd meg a jeleket és ismételd a csodákat! Dicsőítsd meg kezedet és jobb karodat, hogy hirdessék a te csodáidat!* (Sir. k. 36.)

Nov. 27-től 7000 db érmet, 1100 db füzetet osztottunk és májustól kezdve pedig 15.400 érmet és 1500 füzetet!

Veszprém, Elemi és polgári iskola.

Kis nővércsaládunk mohó érdeklődéssel és szeretettel vett minden értesítést és irányítást a kedves Központtól a jubileumi év méltó megünneplésére. Minden egyes nővérünk az egész év folyamán törekedett a reábizottak figyelmét a csodás események és az ezek nyomában járó nagy kegyelmek felé terelni. Minél közelebb jutottunk a százéves évforduló kegyelemteljes napjá-

hoz, annál nagyobb lett az érdeklődés műveink minden körében kicsinyeknél, nagyoknál egyaránt s mi örömmel hirdettük a szent Szűz megjelenésének és a nyomán fakadt kegyelmeknek csodáit. A Csodás-érem kis füzetkái már az elmúlt években szétrepültek a kicsinyek kezecskéi útján a családokhoz, s nem egy helyen nagy bizalmat öntöttek e szívekbe a Csodás-érmű szent Szűz iránt.

Kedves nővérünk a püspök úrtól jó előre kérelmezte a triduum napjaira a szentséges mise és litánia engedélyezését. Nagy volt örömünk, mikor a püspöki leirat meghozta a kért engedélyt az egyházmegye nővérházai részére. Egyben tudatta a püspök úr, hogy kápolnánkban ő maga mondja 27-én az ünnepi szentmisét. Méltó gondolat volt, hogy ez ósrégi városban, hol a Szeretet-leányai már 76 év óta működnek, püspöki mise emelje társulatunk nagy ünnepének díszét a százéves kegyelemteljes évforduló alkalmából.

Készültünk tehát püspök úr öméltósága fogadására. 8 óra-kor érkezelt hozzánk. A bejáratnál nővérek fogadták, a lépcsőkön bejáró polgáristák, a kápolna előtt Mária-gyermek sorfala üdvözölte a főpásztort, aki a Hoppe: *Ecce Sacerdos* éneklése mellett vonult papi kíséretével a kápolnába. Utána jöttek a Mária-gyermek, Szeretelnők, iskolások és oly nagy számú közönség, hogy kápolnánk alig volt képes az egybegyűlt hívőket befogadni. Megható volt a Mária-gyermekek fölvonulása, kik Máriás zászlójuk alatt, jelvényeiket viselve, közeledtek a fehér oltár felé.

Az őszi természet, úgy látszik megtartotta mindez ideig ragyogó díszét, a fehér virágokat, hogy jusson elég szépség a Szűzanya lábaihoz. A hófehér virágdísz jól sikerült elrendezése harmonikus egészé olvadt az e napra beszerzett új bronzvázák aranysillogásával. Tisztelendő nővérünk gondoskodott kedves kis oltárunk minél szebb díszítéséről. Új, szűzmáriás miseruha is készült e napra, amelyet házunkban hozzáértő nővérek munkás kezekkel, áldozatos szeretettel, az éjjeli órákat is belevonva, égi Anyjuk tiszteletére hoztak létre.

A szentmisén felhangzott a kedves gyermekkar ajkáról a „Fr. X. Mathias IX. sz. choralis Kyrie, O sanctissima, Pie Pelicane, Anima Christi, Regina sine labe, Az ős borús homálya...

Mise közben szentáldozáshoz járultak a Mária-gyermek, Szeretelnők, polgáristák és számos hívő. Evangélium után a

főpásztor megható beszédben méltalta az ünnep jelentőségét.

Gondolatok a sz. beszédből. A jó Isten nagy kegyelmeinek közvetítésére rendszeren alázatos lelkeket választ. A mai ünnepen is szent Vince egyik alázatos, elrejtett életű leányát, tiszteletreméltó Labouré Katalin nővért magasztalja a világ, akit a szent Szűz megjelenésével tüntetett ki. Őreá bizta, hogy csodás égi ajándékát közvetítse az embereknek... Ez az érem az a talizmán, — mondja tovább a főpásztor, — amely annyi imameghallgatással bizonyítja csodás voltát. Ezer és ezerszámra járja be ez a kis érem a világot s mindenütt szétárasztja égi Anyánk áldásait az emberek között. Nemsokára megalakult a Szentséges Szűz kívánságára a Mária-gyermek társulata is, amelynek tulajdonképpen ő az alapítója, aki azt akarja, hogy mindig legyenek neki az emberek között különösen kegyelt gyermekei, hogy általuk sok jóban részesülhesse a családokat, szép példájok élessze az emberek lelkében a hitet és a felebaráti szeretetet.

A szentbeszéd hatása alatt az alázatos kis Katalin nővér a közönség kedvence lett s kérték a képét. Sok levelezőlapot s Katalin-képet osztottunk ki s még ma is folyton kívánják, akiknek még nincs.

Délután szentséges litániával kapcsolatban volt a Csodás-érem kiosztása felnőttek részére. A hívő közönség most is zsúfolásig megtöltötte a kápolnát. Az érem-feladást ft. Lösch István C. M. végezte, aki a szentmisén is résztvett az asszisztáló pap-ság között. Nagy volt a Csodás-érem utáni vágyakozás. Sokan hozzátartozóik, főleg betegek részére is kívánták s így a kápolnán kívül is sok érmet s füzetkét osztottunk. Kb. 1000 érem fogyott el. Kértek tömegesen az Angolkisasszonyok intézete s a szeminárium. Dr. Kiss György spirituális püspök úr öméltóságának is feladta az érmet házi kápolnájában.

A triduum második napján az óvodásokat s az iskolás leánykákat vezettük a Szeplőtelen Szűz elé az érem felvételére. Boldogság töltötte el a kicsikék lelkét, mikor a jó ft. úr az érmecskéket velük megcsókoltatva, rájuk adta.

A templomi ünneplésen kívül készültünk még nagyobb szabású ünnepségre is. Bentlakó növendékeink már tanulták T. Grail E.: *Rorate coeli* színművét. De sajnós, e kedves tervünk meghiúsult, mivel helyiségünk nem felel meg a szigorú tűrendészeti szabályzatnak s így a helybeli rendőrség nem adta meg

az engedélyt az előadásra. Meg kellett tehát elégednünk egy zártkörű iskolai ünnepséggel, amelyen alkalmi énekek és költemények alkották a műsort. Növendékeink előadták Váradi-Széptóth: Sz. látomány című remek melodramáját hegedű, harmonium, zongora-kísérettel.

Elmúltak a szép ünneplések. Kis kápolnánk is visszatért megszokott egyszerűségébe s a szent év is tűnőfélben van már; de lelkünkben soha ki nem törlődik a csodás események emléke. Azonban nem csupán emléket akarunk mi itt megőrizni, hanem szívben lélekben megújulva égi Anyánk tiszteletét iparkodunk minél szélesebb körben terjeszteni, hogy százezrek ajkáról törjön szüntelen ég felé a buzgó fohász: *Ó bűn nélkül fogantatott szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekülünk!*

Veszprém, kórház.

A jubileumi ünnepségeket szerény kis kórházunkban sajnos, csak a legszűkebb keretek közt tarthattuk meg. A külső fény hiányzott ugyan, de annál bensőségesebben ünnepeltek a szívek. Betegeink és alkalmazottaink szent lelkesedéssel vettek részt az Oltáriszentséggel megtartott szentmisén és délutáni áldáson. Miután röviden megmagyaráztuk nekik a Csodás-érem keletkezését, csodás hatásait és a viseléséhez fűződő nagy kegyelmeket, kiosztottuk nekik az érmekeket. Örömmel és hálával emelték ajkukhoz a Szepőtelen égi ajándékát s bizalommal csókolgatták. Mivel pedig éppen munkások is dolgoztak a házban a kórház kibővítésénél, ezeket is bevontuk ünneplésünkbe. Ó milyen szeretettel és bizalommal nyújtották kidolgozott kezeiket az érem után! Családjuk részére is kértek, hogy a jóságos Szűzanya kezeiből hadd löveljen rájuk is a kegyelem sugara.

Hisszük, hogy a Szűzanya megáldja jószándékunkat anynyival is inkább, mert örömnkbe az az áldozat is vegyült, hogy nem tehetjük ez ünnepet oly ragyogóvá, olyan emlékezetessé, amint azt szívünk leghőbb vágya sugallta.

Zalaapáti, Elemi iskola.

Kis beszámolónkat ott kezdjük, hogy már régóta áhítoztunk egy szép Szűzanya szoborra. Az isteni Gondviselésben bízva, rendeltünk egy gyönyörű, 110 cm magas szobrot.

Nov. 27-én, a kis kápolnában mondott hat órai szentmise

után megáldotta a méltóságos úr. Nagyon meg volt halva a kis társulati szobánkban földiszitett Szűzanya láttára. Az egész napot csendben, áhítatlan, imádkozva töltöttük el felváltva a kápolnában és a szentlélyé varázsolt kis napszobánkban, a Szűzanya lábainál.

A következő vasárnap, nov. 30-án az egész falu ünnepelte a Csodás-érmet. A templomban a nyolcórás szentmisét a mélt. úr mondta s utána szentbeszédet tartott a Csodás-éremről. Azután az összes jelenlevőknek föladta az érmet, a mi iskolásainkat kivéve, mert ezek már nem is egyszer vették föl. 400-an voltak. Közben a plebános úr is kinézett a templomba és segített a mélt. úrnak. Egész nap se vége, se hossza; folyton jöttek Csodás-éremért. Megható volt, hogy legutolsónak a plebános úr kérte az érmet a mélt. úr kezéből.

Délután öt órai kezdettel egy kis ünnepélyt rendeztünk a következő műsorral. Előbb meg kell jegyeznünk, hogy az új Szűzanyát átvittük az iskolába, oltárt emelve, kék és fehér felhőbe, virágokkal díszítve, megjelenésszerűen dekoráltuk. A belépő közönség nagyon meg volt halva, mert ilyen szépet a zalaapátiak még nem láttak.

1. Az ünnepi megnyitót mélt. és ft. Kroller Miksa apát úr tartotta. Elmondta, hogy mi a célja mai összejövetelünknek; beszélt Labouré Katalinról a Csodás-érem hatásairól példákban és különösen a Mária-társulatról, a Mária-gyermekek jótékony befolyásáról a családra és társadalomra.

2. A zenei megnyitót. A helybeli úri-zenekar: két nyugalmazott öreg úr, meg egy tanító, hegedű és gordonka kísérettel finom, lágy melódiákkal gyönyörködtették a hallgatóságot.

3. Prológ. Egyik Mária-gyermekünk nagyon szépen betanulta és kiülről elmondta a jelenések történetét, egymásutánját, a Csodás-érem terjedését, a nyomában járó kegyelmeket. Amiről az előadó beszélt, ugyanaz a kép megjelent a falon is három méteres nagytáblán. Körülbelül 14-15 képet viteltünk. „Katalin nővér titka” című füzetből kivágtuk a képeket, a szentképek közül kiválogattuk a megfelelőket: a zsidó Ratisbonne megtérése, a Mária-napról emlékül hozott, szétnyitható kis éremképet szétvágtuk, kartonra ragasztva egymásmellé, szép nagy képben mutatta az érem mindkét oldalát; Csodás-érem osztás, párizsi anyaházunk kápolnája, stb. Ez nagyon megható volt. Előkerültek a zsebkendők is és törülgették a meghatottság köny-

nyeit, még férfiak is. A vetítógépet, epidiaszkópot az „Iskolánkülső népművelési bizottság” től kértük kölcsön Zalaegerszegről.

4. Egy kétszólamú ének, a kis iskolások 25-30-an énekelték.

5. Ünnepi beszéd. Főtisztelendő Dr. Macher Emmanuel radai bencés-plebános úr gyönyörűen beszélt a két legszebb, de a mai világban legkevésbé ismert erényről, az alázatosságról és a tisztaságról. Példaképpül állította Katalin nővért, aki 40 évig hallgatott, nem vágyódott tündöklésre, ünnepeztetésre, érvényesülésre, ellentétben a mai kor szellemével. Kiemelte a Széplőtelen Szűzanyát, mint a jó Isten egyetlen, legszebb remekét.

7. „A szent látomány” című melódráma. Zongora hiányában az egyik úr átdolgozta hegedű szólamokra. Négyen kísérték s egyik Mária-gyermekünk szavalta.

7. Néhány szavalat. Az utolsó szavaló, kis III. elemista, verssel kapcsolatban rózsacsokrot (a faluban összeszedett utolsó rózsákat) helyezte a Szűzanya lábai elé, mint az összes jelenlevők tisztelete, szeretete és hódolata jelét.

8. A zárószó. A méltóságos úr még egyszer összefoglalta a látottakat és hallottakat. Kijelentette, hogy hétszeres lakattal szeretné lelkünk ajtaját és ablakait lezárni, hogy a nyert benyomásokat el ne veszítsük. Vigyük magunkkal az életbe és mérítsünk erőt, türelmet, kitartást a bűn nélkül fogantatott Szűzanyába helyezett bizalomból, szeretetből.

9. Végül a Mária-gyermekek elnöknője néhány szóban köszönetet mondott a mélt. úrnak, mint a Mária-társulat igazgatójának, az ünnepi szónoknak és a zenész uraknak.

10. Legutoljára elkezdte a hege ú: *Ó bűn nélkül...* de ezt már az egész közönség énekelte. Ezzel ez ünnepély befejeződött.

Vajha a Szűzanya kedvesen venné ezt a csekélységet, amellyel neki örömet akartunk szerezni! Áldja meg mindazokat, akik önzetlen szeretettel közreműködtek az ő tiszteletére.

Megszállt területről.

Csodásérmű égi Anyánk kegyelemsugarai az egész földet elárasztják; diadalünnepet ült az egész világ. A *nagyváradi tartományból* is szebbnél-szebb beszámolók élénkítik fel a közelmúlt felejthetetlen jubileumi ünnepegeink örömeit.

A *Közqontban* hétszer ismételték meg az ünnepi előadást a szép műsorral és mindannyiszor zsúfolásig megtelt a tágas díszterem érdeklődő közönséggel. A triduum napjain gyönyörű

kápolnájuk valósággal úszott a fény- és virágözönben. Új csillagkorona, új sugarak vakító ragyogású gyöngyei ékesítették az ezen alkalomra főoltárra került Széplőtelen szobrát. 110 méter hosszú zöld koszorú díszítette a falakat; az öröklámpa fölött fehér virágkoronából öt füzér indult a szentély mennyezetéig. A kápolna bejárata is csupa virág, koszorú, színes lampion. A város legnevesebb szónokai szinte versenyeztek buzgóságban, hogy az ünnep fényét minél tökéletesebbé tegyék. A jó nép olyan nagy mennyiségben törekedett a kápolna felé, hogy a tolongás szinte életveszélyes mozzanatokig fokozódott.

Hisszük, hogy amint kívánták, Széplőtelen Szűzanyánk nem veszi le róluk tekintetét, szent szemeinek tekintete fényesíti, tisztítja, mind szebbé fehéríti lelküket-szívüket, hogy az ő tekintete tükröződjék azokból.

Az eddig hitközömbös *Bélfenyéren* az ünnep keretében több mint 800-an járultak a szentáldozáshoz. A fiatal legények, a Mária-gyermekek példáján felbuzdulva, 22-en felvették a Csodás-érmet meggyóntak, megáldoztak és egyesületbe tömörültek.

Csikszeredába még a környékbeli falvak népe is elzárándokolt, hogy az ünnep fényében gyönyörködjen. A papság és a kedves nővérek legnagyobb örömeire itt is feltűnően sok férfi jelent meg a templomban, különösen olyanok, akik azt ezelőtt csak kívülről ismerték. A szónoknak is feltűnt a sok férfi beszéde végén megjegyezte: „Látom, most itt vannak a Nikodémusok, csak szégyelnek előre jönni; hátul bujkálnak a sötétben. A végén aztán ki ne menjen egy sem, mielőtt fel nem vette a Csodás-érmet.” Szavainak meg is volt a hatása. A férfiak majdnem mind hozzá mentek éremért. Ezen este ezer érem került kiosztásra.

Két imameghallgatásról is beszámolnak a kedves nővérek. Egy szegény leánynak vérmérgezés következtében amputálásra szánt kezét, és egy derékig égési sebekben haldokló zsidó asz-szonynak életét adta vissza Csodás-érmű Szűzanyánk.

Máriaöldén is szent lelkesedéssel ünnepelt az egész község. Különösen a Mária-gyermekek tettek ki magukért. A triduum mindhárom napján 36 fehér ruhás és fehérlelkű fátolcs leány állt díszőrséget a templomban. A műsoros előadást a község Kulturházában tartották meg a nép nagy érdeklődése mellett. A szinte megostromolt gyóntatószékek sokat tudnának beszélni a nagy napok kegyelmeiről.

Nem kevesebb lelkesülést olvasunk ki a tót provincia egyik-másik intézete kedves szolgálónővérenek bizalmas leveléből. Nagymegyeren például a hétköznap és a szép idő miatt nagy munkanap ellenére igen sokan ünnepre gyűltek össze a templomban. 1300-nál több érmet osztottak ki közöttük. Az ünnep fényét és örömét növelte a szép nap estéjén megtartott lélekemelő körmenet, melyen rengeteg nép vett részt. Szép műsoros előadást is tartottak a kedves nővérek és most nem győznek eléggé hálálkodni a nyert sok kegyelemért.

A pozsonyi intézet triduumából egész kis missió képződött. Meghatva tapasztalhatták, hogy Pozsony őslakossága mélyen vallásos. „Minden elfogyott” (Igen sok Csodás-érem füzetke és 5000 db érem.) Hála Istennek és Szeplőtelen Szűzanyánknak!

2. Elhurcolt kínai nővéreinkről.

Kedves nővéreink bizonyára meleg, testvéri részvételt vették szegény testvéreink elhurcoltatásának hírért. Borzasztó volt még a gondolat is, hogy egészen a kínai vörös banditák hatalmában vannak és sorsuk felől még drága elüljáróink is teljes bizonytalanságban voltak, igen sokáig.

Nagyontisztelendő anyánk 1930 december 10-éről kelt levele végre kissé megnyugtatót s reményt öntött belénk kiszabadulásuk iránt. Így ír:

„Tudom, hogy meleg érdeklődéssel várnak hírt szegény fogoly nővéreinkről. Az Echo-ban (Visszhang) közlünk majd ugyan mindent, mégis már most óhajtok küldeni egy kis rövid tudósítást, hogy annál több buzgó imatámogatást nyerjenek. Október 25-én azt írták, hogy a fehérek bevették Kiangot, minek következtében felszabadult az öt kínai nővér; az öt európai nővért és öt misszionáriust azonban, akikért váltságdíjat remélnek, magukkal vitték a vörösök a hegyek közé. Utolsó levelük november 5-én kelt; akkor éppen egy hónapja voltak már a vörösök kezében.

Eddigi hírek szerint nem részesülnek túlságos rossz

bánásmódban, mert úgy látszik, mint foglyok, betegeket ápolnak. Éjjel deszkán fekszenek; sokat fáznak. Megtörtént, hogy egyik vasárnap sem egy falat ételt, sem egy korty vizet nem kaptak, valószínűleg, amikor tovább szállították őket. Szegény 78 éves Le Port nővért puskatussal ütötték útközben, hogy siessen. Egyik-másik misszionáriust elfogatásuk alkalmával vaskorbáccsal verték el.

Október 5. óta se szentmiséjük, se szentáldozásuk nincsen. Nagyon vágyódnak a vértanúság után. Nem kétkedem benne, hogy egyesült imáink és áldozataink találkoznak az övékkel a jó Isten előtt, aki nekik hősiesség kitartást, nekünk pedig áldozatos lelkületet fog érte adni. Legnagyobb vigaszunk, hogy a jó Isten kezében tudjuk őket, aki — mert nagyon szereti e szentéletű lelkeket, — megsanyargatja őket.

Nagyontisztelendő Anyánknak dec. 30-áról kelt levele végre meghozta a várva-várt szabadulás hírért:

Örömmel közlöm a hírt, hogy szegény kínai foglyaink, — négy misszionárius és öt nővér — karácsony napján, a fehérek előnyomulása következtében, 500 fogollyal egyetemben kiszabadultak.

A Szűzanya, kit annyira ostromoltunk értük, úgy látszik, isteni Gyermekének akarta átengedni az örömet, hogy nekünk e vigasztaló hírt meg hozza. Itt, Anyaházunkban azonnal Magnificat-tal feleltünk az égi kegyes pártfogásnak ez újabb jelére. Vegyének részt Önök is hálaadásunkban, amint szeretettel osztottak aggodalmunkban!

Azért még folytatnunk kell buzgó kéréseinket ft. Von Arx missióspap kiszabadulásáért, akiről még nincsen biztos hírünk. Nem a többiekkel együtt volt elfogva, mivel más kerületből való. Egyszer már azt a hírt kaptuk, hogy legyilkolták; de azóta pár sort írt kínai nyelven — mert másképen nem engedték, — hogy életben van. Reméljük, hogy ő is az 500 kiszabadult fogoly között lesz.

Ha éreztük is ebben az évben az émen velt ke-

resztet, Szűzanyánk mégsem engedte meg, hogy aggodalmak közt fejezzük azt be.

Legközelebbi lapszámunk — úgy reméljük, — hozhatja már az elhurcolás és a fogságban átélt szenvedések részleteit. Addig is egyesüljünk egész Társulatunk buzgó hálaadásával!

Magyar kórus.

Ilyen címmel hazánk legkiválóbb egyházzene-művészei új hangjegyes folyóiratot adnak ki, mely tisztán magyar és latin énekekből áll. Ezzel segítségére akarnak jönni a női szerzetesrendeknek, melyek csak sok nehézség árán tudnak igazán egyházas, többszólamú női- és gyermekkarra alkalmas énekhez jutni.

Drága elüljáróink örömmel fogadták ezt az eszmét és ajánlják, hogy kedves nővéreink a *Magyar Kórus* egyházzenei hangjegyes folyóirat A) kiadására előfizessenek.

Hogy kedves nővéreink az egyházi éneklést mindinkább abba a mederbe tereljék, amelyet Anyaszentegyházunk és kivált b. e. X. Pius Szentséges Atyánk encyklikája megkíván és előír, budapesti házaink ama nővérei, akik az egyházi énekkel foglalkoznak, rendes egyházzenei tanfolyamot végeznek, vidéki kedves nővéreinkkel pedig majd Központi Lapunk útján vagy talán egy kis szünidei tanfolyamon közöljük azt, ami őket legjobban érdekli.

KÖZPONTI LAP

Havi közlemények
Szent Vince Szeretet-leányai számára.

7. ÉVFOLYAM.

1931.

2. SZÁM.

TARTALOM: Boldog Anyánk iskolájában. — A természettudomány a vallás-erkölcsös nevelés szolgálatában. — Mária-gyermekeink a szeretet-munkákban. — Társulati hírek: 1. Csodásérmű Szűzanyánk kegyelmei. 2. Jubileumi utóhangok. 3. Kínai nővéreink a vörös banditák fogságában. — Kérdések — Feleletek. — Szünörök: Az elemi iskolában.

Dicső Anyánk iskolájában.

(Főtisztelendő Verdier (Verdié) generális atyától.)

E néhány szót az *Anyaház Visszhangja* részére dicső Anyjuk szent halála ünnepének előestéjén írom. Ez alkalommal elolvastam az önök szándékára azt a két konferenciát, melyet Szent Vince elnöklete alatt azokról az erényekről tartottak, melyeket a Szeretet első leányai jószágos anyjuk életében, utolsó betegségében és halálában megfigyeltek rajta. Az első konferencia 1660 júl. 3-áról, a második ugyanez év július 24-éről kelt. Tudjuk, hogy Szent Vince két hónappal később elköltözött az élők sorából.

A nővérek megjegyzései és Szent Vincének alkalomszerű magyarázatai a legszebb, legteljesebb és legkifejezőbb képét tárják elénk a Szeretet igazi leányának jó Anyjuk bensőséges életében az erények gyakorlásával.